

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 50.

Sobota (Saturday) 13. 12. (December) 1986

Světový komunismus by se chtěl znovu zmocnit jihoamerického státu Čile

Na začátku sedmdesátých let demokraticky zvolený marxistický prezident Salvador Allende přivedl svými socialistickými reformami čilskou ekonomii během dvou let na pokraj propasti. Vojenský diktátor Augusto Pinochet za své vlády zavedl znovu v zemi plný kapitalistický systém svobodného trhu a podnikání. Tím se pozvolna čilská ekonomie začala zlepšovat. V posledních dvou letech vzrůstala o 4 procenta ročně, a inflace klesla z 1,000 procent v roce 1973 na 22 % v minulém roce. Dnes jsou celé dvě třetiny rozpočtu Čile věnovány na sociální programy, takže tam už neexistuje bída v takové míře se kterou se setkáváme v jiných zemích Latinské Ameriky. V politickém ohledu se však Pinochetův vládní systém po několika letech stával stále více represivní. O žádných svobodných volbách není řeči. Pinochet chce vládnout sám až do roku 1989, a pak by chtěl jmenovat svého nástupce, aby prý v zemi bylo nadobro zažehnáno možné nebezpečí komunistického převratu. Ten pomalý, ale pokračující návrat k vojenské diktatuře způsobila znovu obnovená činnost komunistických buněk v zemi.

Junta generála Pinocheta uchopila v Čile vládní moc v

roce 1973 po státním převratě, kdy byl svržen režim marxistického presidenta Salvadora Allendeho, zvláště zásluhou hospodyněk, které šly do ulic s prázdnými hrnci a vařečkami, aby dělaly rámus, že nemají z čeho vařit. Od té doby Moskva i Havana se všemožně snažily destabilizovat a odstranit jeho režim, poněvadž nemohly pochopit, že jim tak demokraticky spadlá totalitní moc do klína mohla zase utéct.

V poslední době Pinochet dokonce často znovu přímo varoval před komunistickým nebezpečím, hrozcím jeho zemi. Cizí pozorovatelé to však považovali za pouhou propagandu na ospravedlnění jeho diktátorského režimu. Nedávno však vyšlo najevo, že jeho slova byla pravdivá.

Od pádu Allendeho, Moskvu nejvíc pájilo, že marxistický režim mohl být v Čile svržen; takovou věc nutno pomstít, a proto se tam připravují na revoluci znovu ...

Během posledního roku sovětské a kubánské obchodní a rybářské lodi tajně dopravovaly za noci do vod naproti čilskému pobřeží v Pacifiku náklady zbraní, které pak byly přeloženy na čilské rybářské čluny a na malých gumových člunech hned

převezeny do zvláštních skrýší, zbudovaných pod hladinou moře. Odtud pak byly postupně tajně přepraveny na pobřeží a rozvezeny do opuštěných měděných dolů na severu Čile, kde byly zahrabány v kovových bednách do země. Těchto zbraní měli pak ve vhodné době užít čilští komunističtí guerilové a začít civilní válku jako na Kubě, v Nikaragui a v El Salvadoru. Čilské bezpečnostní síly však v srpnu 1986 objevily toto skladiště zbraní a zároveň odhalily sovětské plány pro přičlenění do komunistického tábora této jedné ze strategicky nejdůležitějších zemí světa v oblasti Pacifiku. Čile svou polohou při Tichém oceánu může totiž kontrolovat tamní mořské cesty; zavřením Magellanovy úžiny by mohla i ohrozit spojení mezi dvěma oceány. Sověti také budují na Antarktidě vojenskou strategii, ve které by jim přišlo velmi vhod, kdyby mohli kontrolovat území Čile.

V opuštěných měděných dolech - 400 mil severně od Santiaga - byly objeveny čtyři velké skrýše, kde bylo uskladněno na 60 tun zbraní, a v šesti dalších menších skrýších bylo nalezeno dohromady 10 tun zbraní: 3,383 vojenských pušek, 2 miliony nábojů, 114 vrhačů raket sovětské výroby, 179 protitankových zbraní americké výroby typu M-72, přivezených z Vietnamu, 2,000 granátů s raketovými výbušninami. Cena těchto zbraní se odhaduje na 10 milionů dolarů. Zároveň u jedné malé zátoky, 60 mil od města Vallenar, byl objeven celý vojenský tábor, zamaskovaný jako rybářská instalace. Byla tam úplná polní nemocnice, plně vybavený komunikační systém schopný spojení s umělými družicemi, výbava pro podmořské vojenské operace, podzemní učebny a různá zařízení pro trénování guerilů. Nablízku bylo

Aby komunisté v Čile dokázali Pinochetově vládě i národu svou přítomnost a připomněli jim své cíle, zahájili v důležitých městech i na venkově propagandistickou kampaň revolučních nápisů na zdích.

Záběr části skladu nalezených sovětských zbraní na severu Čile v zátokách Punta Lobera a Carrizal.

ještě zbudováno malé letiště pro rozvázení zbraní a jiných vojenských potřeb po celém Čile. A to vše se podařilo SSSR a Kubě vybudovat za podpory čilských komunistů během několika let por „vousy“ Pinochetova režimu.

Náhle objevený arsenál sovětských zbraní pro guerilovou válku čilských komunistů.

Objevené sovětské a kubánské zbraně nebyly obyčejné zbraně, jichž užívají teroristé. Byly to spíše zbraně, jichž mělo být užito při vedení městské guerilové války ve velkém měřítku. Podle usvědčení US výzvědné služby Čile je nyní první zemí, kterou by Sověti chtěli převést do své sféry zájmu; kdyby se jim to podařilo, vyvolalo by to význačnou konfrontaci se Spojenými státy. - (Pak mají přijít na řadu Argentina, Brazílie, Peru a Mexiko,

podle toho, kde to půjde dříve.)

Ztroskotala v Čile komunistická taktika „Národní fronty“?

Strategie čilských komunistů se už po několik let vyvíjela na dvou frontách: 1) Politicky usilovali o zbudování „Lidové fronty“, ve které by byly zastoupeny jejich různé krycí organizace spolu s nekomunistickou vládní opozicí. V koalici s levicovým středem by se pak chtěli zmocnit vlády po odstoupení Pinocheta jako to udělali v únoru 1948 v Československu. 2) Na vojenské frontě jejich guerilové už opět prováděly teroristické akce za účelem otřesení Pinochetova režimu. Před rokem 1980 komunisté dávali přednost politické strategii. Potom však - po vítězství sandinistů v Nikaragvě a po druhém sjezdu kubánské komunistické strany v (Dokončení na str. 13)

UPŘÍMNÉ POZVÁNÍ

NA LETOŠNÍ NAŠI VÁNOČNÍ „PŮLNOČNÍ“

v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru (2414 So. 61st Ave.)

VE STŘEDU 24. PROSINCE 1986

se sborovým zpěvem, našimi koledami
s českým a slovenským čtením z Pisma sv. a kázáním

ZAČÁTEK JE V 9 HODIN VEČER

Přijďte všichni opravdoví zájemci
i Vy „jednoročáci!“

Váš misionář
Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Sloupek informací

**o najednou západními novináři
poněkud zapomínané válce v Afghanistánu,
o náhlé změně sovětské strategie
a nutnosti afghánských obránců svobody
se jí přizpůsobit,
a o vnitřních neshodách
mezi nimi.**

Ani v letošním roce se Sovětům nepodařilo obránce afghánské svobody přemoci a zlikvidovat.

V poslední době západní tisk často podává pesimistický obraz o boji afghánských bojovníků za svobodu proti sovětským okupantům. V červnu 1986 například přinesl zprávu o tom, že sovětská armáda se zmocnila důležitého města Kandahar, avšak nikdy nepřinesla zprávu o tom, že afghánští vlastenci předtím sovětské vojáky z tohoto města vyhnali. Už v dubnu 1986 se mluvilo o pádu Jawar do rukou Sovětů, avšak pak se nic neřeklo o tom, že o tři dny později afghánští guerilové se opět tohoto města zmocnili. Nedávné odstranění Babraka Karmala z presidentství země a z funkce předsedy komunistické strany, a jeho nahrazení Mažibollahem, bylo tiskem často vykládáno jako důkaz o zvýšení sovětského vlivu v Afghanistánu a upevnění tamního komunistického režimu. Tento názor se však na ničem nezak-

ládá.

Podobně se říká, že afghánská vládní armáda, nyní vedená novými důstojníky, vycvičenými v SSSR, bude v budoucnu schopna vést sama válku proti muslimským povstalcům, bez přítomnosti sovětských vojáků. Že tomu tak není se ukázalo hned 27. srpna, když velitel guerilů Massoud se odvážným bleskovým útokem zmocnil důležité základny vládní armády Farkharu. Znalci místních poměrů ohodnocují skutečnost Afghanistánu optimističtěji, když říkají, že tam nedošlo letos k žádným významnějším změnám, a že vojenská situace tam zůstává v hlavních rysech stále stejná. Partyzáni mujaheddin, neboli bojovníci za svobodu, nikdy neměli na trvalo ani naplno v moci žádné velké město, ani Herat, ani Kandahar, ani Jawar; někdy se jich však přechodně zmocnili, a kromě toho tam stále ukazují svou přítomnost. Dne 26. října 1986 se jim dokonce podařilo vyhodit do povětří obrovské

sovětské skladiště zbraní a munice v Khargah, na samém předměstí hlavního města Kábulu. Nezdá se tedy, že by Sověti byli v Afghanistánu už v předvečer svého konečného vítězství, či že by byli opravdu připraveni odvolat z této země svou okupační armádu o síle 110,000 mužů. (Těch deset tisíc, kteří se vrátili do SSSR, bylo před tím nahrazeno „čerstvými“.)

Napříště je však chtějí odříznout od všech cest, tím je v dopravě zásob „uškrtit“ a nechat vyhladovět.

Sověti však letos učinili válku pro afghánské guerily mnohem nesnadnější než byla dosud. Sami se nyní vyhýbají přímým velkým bojům s nimi, protože tyto boje jsou pro ně příliš nákladné, jak v počtu padlých a zraněných vojáků, tak i ve ztrátách vojenského materiálu. Zároveň změnili svou taktiku a strategii; rozhodli se pro „uškrtení“ guerilů postupným vyčerpáním a vyhladověním. Proto systematicky ničí v územích, kontrolovaných guerily, celé vesnice, domácí zvířata i polní úrodu. Zároveň se zmocňují cest, po kterých je guerilům dopravováno zásobování ze sousedního Pakistánu. Tato „totalní“ strategie je samozřejmě velmi účinná. Také utvářejí kolem větších měst vylidněnou zónu „no man's land“, 20 až 30 kilometrů širokou, kde armádní jednotky stále obsazují cesty a kterou za noci stále ostřelují. Na venkově zase Sověti obsadili různá dosavadní střediska partyzánů, odkud pak stále rozšiřují kontrolované území po způsobu „kaňky na ssacím papíře“. Jinde si opět vybrali čtvercové území, které postupně obsadili, a odkud se pak už nehnuli. Svým vojenským terorem se jim podařilo úplně vylidnit různá území, čímž zároveň zbavili tato území všech nepřátelských guerilů. Posléze

pro-sovětská vláda v Kábulu zavedla tzv. „tribální“ politiku; snažila se získat - často úspěšně - tribální vůdce a muslimské náboženské autority, unavené občanskou válkou k uzavření příměří. Tato nová sovětská strategie, mající za cíl vyčerpání a vyhladovění guerilů, s sebou zároveň přivedla jeden velmi závažný důsledek: guerilové musili také změnit způsob své války. Dříve se guerilová válka v Afghanistánu spíše podobala zákopové, neboli posiční válce.

Afghánští partyzáni se však dovedli rychle nové taktice Sovětů přizpůsobit.

Pod vedením klanických a tribálních vůdců guerilové vždy soustředili veškeré své úsilí na hájení svého kraje: vesnice, údolí, kmenového území. Stále byli smíšeni s obyvatelstvem, které jim bez výhrady pomáhalo. V zimě se pak kvůli velmi nepříznivému počasí se nikdy neválčilo. Nyní však guerilové byli donuceni spojit se ve větší jednotky a hájit - i v zimě - velké územní celky.

Jejich veliteli už nejsou převážně kmenové či klanické autority, které na nový druh boje nejsou připraveny - (a které jsou už někdy válkou unaveny) - nýbrž vycvičení vojáci z povolání. Nejschopnější z jejich velitelů, Massoud, je nyní vrchním velitelem v pěti provinciích na severovýchodě země. Nové mladé kádry obránců svobody jsou vybírány bez ohledu na klanickou příslušnost, a jsou vycvičovány v nově založené vojenské akademii přímo v Afghanistánu. Postupně se také chce zavést jednotná organizace všech guerilů a vytvořit jednotná „armáda osvobození“, sestávající z opravdových vycvičených vojáků. Účinný odpor proti Sovětům by však nebyl možný bez nové metody „pohyblivé války“, a bez lepších a modernějších zbraní, které afghánští bojovníci za svobodu dostávají z ciziny, včetně Spojených států.

Tam v letošním roce 1986 afghánští muslimští guerilové měli sice někdy velmi těžké chvíle, avšak dokázali se plně přizpůsobit novým podmínkám

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

December 13, 1986 — Vol. XI. No. 50.

I
M
P
O
R
T
E
R

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6 - 12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET. BERWYN, Illinois 60402

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

svého boje. Sověti nyní chtějí učinit z Afghánistánu podobná satelitní stát jako je Mongolsko. Už tam postupně zavádějí podobné zřízení v oborech politiky, administrace, ekonomie i kultury, jaké existuje v Mongolsku podle vzoru SSSR. Protože však celková resistance afghánských bojovníků za svobodu se nijak znatelně nezmenšila, sovětská strategie si vyžádá ještě dlouhá léta, než dospěje k uskutečnění svého plánu, bude-li vůbec mít úspěch.

□
Největším nebezpečím jsou pro afghánské obránce svobody, jejich vnitřní neshody a sovětské „námluvy“ bývalého afghánského krále.

Vážnější problémy, které ztěžují úsilí afghánských bojovníků za svobodu, jsou však politické povahy: jsou to jejich vnitřní neshody. Stejně jako jejich spoluobčané, afghánští mujaheddín se dělí na dva hlavní politické tábory: 1) První jsou „radikálové“, mohamedánští fundamentalisté, kteří dávají přednost ve všem ideologické čistotě koránu, zamítají jakékoliv kulturní, či ideové přiblížení Západu. Irán, jak se zdá, nemá v této věci žádný vliv. 2) Druhou politickou skupinu tvoří tzv. „umírnění“, kterým v první řadě a výlučně záleží na tom, aby Afghánci nakonec vyhnali Sověty ze své země a uhájili si svou národní nezávislost. Vůči Západu jeví jakousi otevřenost.

Vnější svět v přítomnosti aspoň zdánlivě spíše podporuje radikály mezi afghánskými obránce svobody, ačkoliv umírnění (strany Jamiat a Khaled) mají mnohem schopnější vojevůdce.

Pakistán, sám fundamentalistický, se obává „palestinisace“ afghánské resistance. Afghánští guerilové by totiž mohli nakonec utvořit podobnou organizaci, jako je PLO mezi Palestinci, což by asi pro Pakistán nevěstilo nic dobrého ze strany SSSR. Proto Pakistán považuje za bezpečnější pomáhat radikální straně Gulbuddin Hekmatyar. Saudská Arábie poskytuje svou finanční výpomoc pouze radikálům, a to z ideologických důvodů. Také USA údajně přehlíží „umírněné“ afghánské guerily a posílají své nejlepší zbraně „radikálům“. Spíše je však pravdou, že USA nic nerozhodují o rozdělení své vojenské výpomoci, a že sami „radikálové“ se s pomocí svých přátel zmocňují amerických zbraní.

Všichni afghánští bojovníci za svobodu se však obávají toho, aby v důsledku nějakého přátelského urovnání mezi USA a SSSR nebylo na ně zapomenuto, a oni - jak radikálové tak umírnění - nebyli nakonec opuštěni ode všech. Proto prý s velkým uspokojením přijali zprávu, že vrcholná konference v Reykjavíku se skončila s neúspěchem.

Ovšem, jsou určité malé náznaky něčeho, s čím asi ani sami afghánští obránce svobody dosud nikdy nepočítali. Moskva dala najednou rozkaz, opravit a upravit hrob otce, do exilu vyhnaného afghánského krále. Že by jej najednou chtěli vyzvat k návratu domů, vrátit mu jeho královský trůn, aby svou osobností sjednotil znovu všechny afghánské kmeny, ovšem s podmínkou, že bude ve všem příznivý Moskvě a nechá ve své vládě i komunisty?

Pozvání na vánoční besídku doplňovací sobotní katolické školy Josefa kardinála Berana

Milí rodiče, přátelé a příznivci naší školy!

Koledníci ze sobotní české katolické doplňovací školy Josefa kardinála Berana se svými učiteli vás srdečně zvou na svou tradiční rodinnou vánoční besídku, spojenou s mikulášskou nadílkou.

Letošní naše vánoční besídka se koná v neděli 14. prosince 1986 ve 2:00 P.M. v sále chicagského „Velehradu“ - (2657-59 So. Lawndale Ave.) Parkování aut je na hlídáném parkovišti obchodního domu Edmar na Lawndale Ave. naproti budově Velehradu.

Děti z české školy předvedou pásmo koled, vánočních veršů a melodií, po němž bude následovat mikulášská nadílka. Mikuláš, který se svým nebeským průvodcem (andělem a čertem) - se na besídce zastaví, obdaruje děti z české školy za jejich sobotní docházku do vyučování sladkou odměnou. Ale i každé dítě, které na besídku přijde dostane od dobrotivého Mikuláše nějakou maličkost.

Rodiče a známí, kteří chtějí dát dítěti vlastní dárek, ať jej označený jménem dítěte odevzdají před začátkem besídky do „andělova koše“.

Přiveďte mezi nás své příbuzné a známé, aby společně s nimi se nám podařilo vytvořit radostnou atmosféru tradičních vánočních rodinných domova, na kterou všichni dodnes rádi vzpomínáme.

Přijďte děti odměnit potleskem za jejich snahu šířit poselství lásky betlémských jesli našim rodným jazykem v naší nové americké vlasti.

Dětem přejeme bohatou nadílku a vám radostné prožití vánoční hřejivé pohody při naší vánoční besídce.

Těšíme se na shledanou s vámi

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
prof. Františka Uhlířová

s koledníky z české katolické sobotní doplňovací školy Josefa kardinála Berana.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

V listopadu 1986

Milí členové a přátelé Národního svazu českých katolíků.

6. února příštího roku bude tomu už 70 let., co byl založen NSČK. Od té doby se datuje jeho záslužná práce, jak pro naši věřící národní větev v Americe, tak jeho obětavá a stědrá pomoc rodné zemi našich předků během obou světových válek i po nich. Po únoru 1948 svaz podával pomocnou ruku exulantům jak v uprchlických táborech, tak v jejich začátcích ve svobodném světě. Jeho dnešní duchovní podpora našich domů, jako i uvědomování svobodného světa o pronásledování církve a potlačování náboženské svobody v naší zemi za mořem potvrzuje nutnost jeho existence a potřebu jeho práce. Snahy a poslání NSČK jsou i dnes stále živé a důležité jako byly v době jeho uvědoměných a moudrých zakladatelů.

NSČK je uznávaným mluvčím naší národní katolické větve před církevními a světskými autoritami. Je svobodným a varovným hlasem našich bratří a sester trpících za věrné vyznávání zděděné víry v době dnešního bezbožského, komunistického režimu v Československu.

Sbíráním darů pro jediné naše kněžské učiliště ve svobodném světě, římské Nepomucenum - pomáhá po celou dobu svého trvání zajistit jeho existenci. Zasláním měsíčních intencí našim kněžím misionářům, pracujícím v našich národních střediscích, spojuje naše dnes po celém světě roztroušené věřící s jejich pastýři.

Jako v letech předešlých posíláme Vám v předvánoční době naše nálepky a prosíme Vás, abyste štědrým darem svých dobrých srdcí umožnili nam dale plynule pokračovat v práci svazu.

Jsmo tím povinni našim předešlým, dnešním i budoucím generacím našich věřících, jak v USA, tak v zemích svatovláckvských.

Přejeme Vám radostné a milostiplné svátky vánoční a vyprošujeme Vám hojnost Boží ochrany a požehnání do roku 1987.

Vaši v Kristu

Otec Vojtěch Vít, O.S.B. - kaplan
Václav Hynar - předseda
Františka Uhlířová - tajemnice
Elsie Nevsimál - pokladní

RUDE PRAVO SE ZLOBÍ: 2.VIII.1986 Neobvyklé, neslýchané

Novým americkým velvyslancem v Československu byl jmenován Julian Niemczyk. Jak uvedla agentura Reuter, ve svém vystoupení před zahraničním výborem Senátu řekl, že jako velvyslanec v Praze se bude snažit udržovat styky s tzv. disidenty, tedy s lidmi, kteří nesouhlasí s československým státním zřízením.

Podle téže agentury Niemczyk vyzval členy Kongresu, aby se při návštěvách v Praze setkávali s rozkolníky, že jako velvyslanec bude taková setkání podporovat. Dokonce slíbil, že bude usilovat o narušení československo-sovětských vztahů.

Tolik tisková agentura Reuter. Těžko posoudit, nakolik

správně vystihla slova amerického diplomata. Bylo-li tomu tak, pak nelze nevyjádřit údiv. Přínejmenším údiv. Ještě totiž neoschly podpisy z nedávno uzavřené československo-americké dohody o spolupráci v kultuře, školství, vědě, technice a v jiných oblastech, která výslovně hovoří o tom, že obě strany budou rozvíjet „historické svazky“ mezi oběma zeměmi na základě vzájemné výhodnosti a respektování státní svrchovanosti, a člověk, který chce představovat oficiální zájmy Spojených států v Československu, otevřeně vyhlašuje, že bude pracovat v rozporu s tímto dokumentem.

Pro budoucího velvyslance, jehož tradičním úkolem je rozvíjet vzájemné bilaterální vztahy, jsou taková prohlášení nejen neobvyklá, jsou dokonce naprosto neslýchaná.

Jan Tihlařík

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety 15., 20. a 22. prosince.

Ceny letenek od 1. listopadu do konce dubna jen \$624 do Prahy či Bratislavy, a do Vídně \$545.

„Florida Escapade“, Bus Tour na Floridu, 9 dní pobytu, Orlando - Epcot Center Disney World, Sea World a jiné.

Odjezd 27. února 1987.

Cena \$469 včetně prvotřídního ubytování, 5ti večerů, moderního autobusu a prohlídek všech atrakcí v Orlando.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou. Zájezdy na hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Tuzex, oblíbený dárek Vaším drahým. Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Na Vaše pozvání vyřídíme rychle a přesně návštěvu Vašich příbuzných za nejnižší ceny.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

DOBA ADVENTNÍ

TŘETÍ NEDELE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, pohled' na nás, — jak očekáváme s vírou slavnost Narození Páně. — Dopřej nám, abychom se dočkali svátků naší spásy, — mohli je prožít ve svaté radosti — a oslavit slavnostní bohoslužbou. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechy věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ISAJÁŠE (Iz 35, 1-6a, 10)

Zaraduje se vyprahlá pustina, zajásá a vykveté poušť. Jak narcis bujně vykveté, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Oni uvidí slávu Hospodina, vzácenost našeho Boha.

Posilněte skleslé ruce, vzpřimte kolena zchablá! Malomyslným řekněte: Vzmoužte se, nebojte se! Hle, Bůh vás přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!

Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu pošekeří chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého.

Vrátí se ti, které získal Hospodin, a jásozem přijdou na Slón, věčné veselí bude jim věčít hlavy, dojdou radosti, veselí, starost a vzdychání přehne.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA Jak 5, 7-10)

Trpělivě, bratři, všechno vydržte až do té doby, kdy Pán přijde. Podívejte se na rolníka, jak čeká na cennou úrodu! Je v tom čekání trpělivý, až pak přijde na osení podzimní a jarní dělá. Vydržte i vy trpělivě a nedojte se zvikiat, neboť příchod Páně je blízko.

Nestýskajte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souznaní. Soudec už stojí přede dveřmi! Vezměte si, bratři, za vzor v utrpení a trpělivosti proroky, kteří mluvili jménem Páně.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 11, 2-11)

Když Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových, poslal k němu vzkaz po svých učednících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očištěváni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blahoslavený, komu nejsem kamenem úrazu.“

Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k rásstupům o Janovi: „Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli zhlédnout? Člověka obločeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. Nebo proč jste vyšli? Zhlédnout proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: 'Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby před tebou připravil cestu.' Amen, pravím vám, nepovstal mezi těmi, kdo se narodili z ženy, větší nad Jana Křtitele. Avšak ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.“

**K-H
Auto
Repair**

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tr.
(hned vedle berwvnské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

P. Adalbert Zuna:

3. NEDELE ADVENTNÍ

Myšlenku této neděle je možno vyjádřit přirovnáním, jež snad není cizí mnohému z nás. Kdo si pobyl nějaký čas v nemocnici, zvláště po těžké nemoci - nebo po operaci, dobře ví, jakou radost znamená, když mu lékař oznámí, že zítra, neb za několik dní může jít domů. Všechna minulost je ta tam. Už mu nevádí ani nepříjemnosti nemocnice a denní „rutina“, které se ještě musí podrobit. Občas má téměř „záchvaty radosti“, jako by již byl venku - doma... a vše se mu stává lehčí. Konečně přijde očekávaný den! Hlavní myšlenkou nebo tématem této 3. adventní neděle je radost. Ještě snad lépe předtucha té radosti, jež začne ve skutečnosti, až se splní všechny naše touhy. Až po adventu našeho života se uskuteční příchod Páně. Pro nás jsou zatím na světě tím příchodem vánoce. Leč i ty jsou jen obrazem těch pravých vánoce, jež nebudou mít konce, skutečného příchodu Páně, který bude nejen obnovou prvních Vánoce, ale též všech ostatních událostí Kristova života, jeho Golgoty i velikonočního Vzkříšení. Bude to den netušené a neutuchající radosti, kterou prožijí ti, kdo zůstali věrni Pánu ve svém životě a žili v neustálé přípravě na Jeho příchod na tento svět. Je třeba jen uchovat svou víru, vyvarovat se hříchu a naplnit své srdce láskou k Bohu a k bližnímu, aby naše očekávání Pána v jeho pozemském království bylo ukončeno radostným přechodem do jeho slávy v den jeho druhého příchodu na konci jak našich pozemských dnů, tak na konci světa.

I. Čtení: (Isajáš 35, 1 - 6a, 10)

Jedna naše česká adventní píseň praví: „Krista čtvero příští, Písmo svaté jistí.“ Ku podivu, dnešní text z proroka Isajáše mluví též o čtyřech příchodech Páně, leč v trochu jiném smyslu s jiným pořadím než naše stará adventní píseň.

Starý zákon často mluví o „příchodech Páně“. Tím se myslí zásahy Boží do lidských dějin, zejména do dějin vy-

oleného židovského národa. Mezi padesáti žalmy se některým dostalo názvu „královské žalmy“ (93, 97, 99). Začínají slovy: „Pán kraluje“ a vztahují se na dobu, kdy slíbený Mesiáš - Kristus přijde, a zasedne na trůn své slávy jako král a soudce všech národů. O které příchody běží v proroctvích Starého zákona? První „příchod“ - neb zásah Boží do dějin izraelského národa bylo Abrahamovo vyvolení a pak vysvobození z Egypta, kde by byl Izrael bez Boží pomoci zahynul. Následoval pak „druhý Exil“ a druhý „Exodus“. Byly to: vysvobození vyvoleného národa z područí Babylonu po 70 letech pokořujícího zajetí. V jistém smyslu toto druhé osvobození bylo tak podivuhodné jako první, ne-li radostnější, protože bylo jakousi předtuchou příchodu Mesiáše na tento svět. To je obsahem čtení z proroka Isajáše o dnešní neděli. Prorok už „viděl“ radost všech zajatců, jak se vrací z zpěvu žalmů do své osvobozené země, ale vidí už též i tu dobu, kdy země bude plna zázraků, které Bůh učiní rukama Mesiáše, když uzdraví všechny neduhy a vrátí všem naději nového života, protože bolest a nárek budou vymýceny ze starého života všech. Tím tedy již prorok naznačuje „třetí příchod Páně“ na tento svět. Nám, kteří dosud čekáme na „čtvrtý příchod Páně“ na konci světa, musí tento text proroka dodat naději, že Bůh nám ukáže svou milost po vyhnanství v tomto pozemském životě, jenž skutečně je čekáním a přípravou a svou božskou mocí nám pomůže povstat z hříchu a

radovat se se všemi vykoupenými jeho krví ve věčné radosti Božího království.

II. Čtení: (List svatého Jakuba 5,7-10)

Apoštol Jakub, Kristův příbuzný, lidským rodem jeho příbuzný bratranec - první biskup Jeruzaléma, nám zanechal jeden jediný list, ve kterém povzbuzuje své věřící čtenáře k větší horlivosti a bdělosti. Běželo o otázku druhého příchodu Páně. Všichni apoštolové hlásali tento příchod s předpovědmi, jak je dal sám Spasitel. Leč jistá netrpělivost se začala zmocňovat myslí jeho věrných. Ani my nevíme dne ani hodiny, ale po tolika letech, po stále nových pronásledováních, jak daleko je ještě den Jeho druhého příchodu? Neotálí se svým příchodem, nezapomněl na svůj příslib, že se vrátí na tento svět a založí své věčné království? List svatého Jakuba je mírnou výzvou k trpělivosti. Rolníci žijí v neustálém očekávání a naději, že úrodu nic nezničí, že dojde čas dobré sklizně a žní. Je třeba takové trpělivosti a takové naděje jako má vždy znovu půdu obdělávající rolník. Všichni proroci očekávali den Páně s velkou trpělivostí. Trvalo to celá staletí, než jejich předpovědi byly splněny. čas se naplnil a Ježíš se narodil.

Výzva sv. Jakuba: „Pán je blízko“ - když mluví o Jeho druhém příchodu - neztratila nic na svém významu. Den posledního soudu sice dosud nepřišel, ale Pán je zde, Pán je blízko, Pán je za dveřmi. Kdo ví, kolik ještě let, kolik měsíců, snad kolik jen dní, a Pán nám otevře

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, ILL. 60546
PHONE: 442-5700

ČESKÉ KNIHY, VIDEOKAZETY
starších českých filmů,
magnetofonové kazety zasílá:
Miroslav KONVIČKA
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalog!

bránu věčného života. Pak teprve všechno plně pochopíme, až se s Bohem sejdem; dokonce i to, proč ještě dosud nenastal konec světa. Výzva sv. Jakuba k trpělivosti je tedy pro jednoho každého z nás výzvou vytrvat a nic nepovolit v horlivosti křesťanského života. Jsou jen obdobou slov samotného Spasitele: „Trpělivostí zachráníte své životy...“ (Lukáš 2L, 19).

Evangelium: (Matouš 11,2-11)

Dnešní evangelium je podivuhodná „konfrontace“ dvou mužů. Muže, jenž byl představitelem svatosti Starého zákona, a muže - představitele veškerého zdroje svatosti Nového zákona. Slyšíme o pokoře Jana Křtitele, o jeho smyslu pro spravedlnost, o jeho oddanosti Bohu a příšlému Mesiáši. S druhé strany slyšíme o Vykupiteli všech, který se již zjevil jako Boží Syn a Beránek Boží, snímající hříchy světa, který neodvratitelnými důkazy vyzývá všechny, kdo slyšeli Jeho slova, aby v Něj uvěřili, že je tím slíbeným Mesiášem a neváhali vstoupit do Jeho království změnou života.

Veřejný život Kristův je odhalením dvou - zdánlivě pro lidský rozum těžko pochopitelných realit: že je tím slíbeným Vykupitelem, narozeným z Panny Marie a prostým tesařem z městečka Nazareta, který se ve skutečnosti vůbec nestaral o to, co jeho političtí vrstevníci od biblí slibovaného Mesiáše očekávali: vyhnání Římanů - okupantů z Palestiny a založení nějaké celosvětové židovské říše. Druhou realitou bylo, když pomalu a stále více odhaloval, že je Synem Božím, a svá slova potvrzoval nevyvratitelnými důkazy. Tajemstvím, na které nemohli přijít ani jeho vybraní apoštolové a těžko je chápali, když jim je vyjevil, že Bůh je jeho Otcem, a když jim mluvil o příchodu Ducha svatého - Třetí božské osoby. Ve svých kázáních jim Kristus ovšem zjevil ještě mnohá jiná tajemství o smyslu našeho života. Leč byl zde i jiný Boží zásah do běhu lidských dějin, tak jak se odehrávaly tehdy v životě vyvoleného národa. Země byla plná zázraků. To byl nezvratný důkaz, že se naplnila doba čekání, že předpověděné království Boží již bylo nastoleno v tomto světě. Země byla naplněna důkazy přímé přítomnosti Boží uprostřed svého lidu. Jan Křtitel sám nepotřeboval tohoto Kristova ujištění. Od křtu v Jordáně věděl, že Kristus, také jeho lidský příbuzný, je očekávaný Vykupitel všech a Syn věčného Boha Jahve. Jeho

poselství mělo ujistit spíše jeho učedníky a tím i celý národ, že Janovo poslání je u konce, protože všemi starozákonnými proroky a nakonec i jím předpověděný Vykupitel byl již uprostřed všech.

Obnovme proto nyní svou víru znovu skutečností, že se odhodláme denně lépe a plněji žít podle Kristova evangelia, protože si znovu uvědomíme všechny důkazy o jeho pravdivosti, jak nám je předali sv. Jan Křtitel, apoštolové a Jeho církev, založená, žijící a stále rostoucí na Jeho Zmrtvýchvstání. Je na nás, abychom sklonili hlavu a pokorně přijali celé poselství Kristova království tak jako je přijal sv. Jan Křtitel.

Snažme si zodpovědět alespoň tu základní otázku: „Jak bylo možné, že zvláště duchovní a političtí vůdcové národa, jehož smyslem a cílem bylo přivést lidstvo k víře v jediného Boha a připravit duchovní atmosféru k přijetí Bohem slíbeného Spasitele, Osoboditele a Vykupitele, nakonec pochyboval o poselství Kristově, zavírali oči před skutečností Jeho důkazných zázraků a nakonec úplně zamítli Jeho slova spásy a vydali Jej na tehdy nejpotupnější smrt křížem, jako nebezpečného svůdce svého národa! Odpověď je v tom, co jsme naznačili na počátku naší úvahy. „Nešlo jim to do hlavy“. Takového mesiáše si nepředstavovali, ten nikterak neodpovídal jejich představám národního osvoboditele! Oni spíše chtěli nepřemožitelného vojevůdce a dobyvatele. Necháпали ho. Jeho osobnost zůstala pro ně tajemstvím. A také ani pro naši víru v Krista s holým svým rozumem nevystačíme. Svá tajemství Bůh neodhaluje ani nejvyšším představitelům vědy, nýbrž pokorným. Rozum nám nic nepomůže před Bohem, není-li v našem srdci pokora a ochota, dokázat svou lásku k Bohu trpělivou a účinnou láskou k bližnímu. Avšak i „velcí“ tohoto světa se sklonili před zjevením Božím, jak je zaznamenáno v Evangeliu a v učení Církve, když byla v jejich srdcích pokora. Jan Křtitel se sklonil před poselstvím Kristovým - až k oběti svého života.

Děkujeme proto Bohu za dar víry a v době radostného očekávání jeho vánočního příchodu, otevřme svá srdce, abychom pokorně přijali všechno jeho učení a všechny povinnosti křesťanského života, aby nám nic nechybělo na radosti v hodině našeho osobního shledání s Ním a v den Jeho konečného příchodu na tento svět.

Papež na pátém světadíle

Triumfální cesta svatého Otce po Austrálii byla výjimečně úspěšná, ale také velmi únavná. V jediném týdnu navštívil všech osm hlavních měst rozsáhlého kontinentu. Přelétnout v několika hodinách z tropického vedra v Sydney do přímo zimního nečasu v Tasmánii, je i zdraví nebezpečné; přesto však v příštích dnech už cestoval zase papež až na sever do bouře v Darwinu, a den nato mezi domorodce v Alice Spring. Při tom se zúčastnil 52 různých ceremonií a porad na 42 místech a nalétal a naježdil přes osm tisíc mil. To byl výkon téměř nad lidské síly. A všude mluvil, povzbuzoval, žehnal a radil. Neúnavný, usměvavý, ve své víře v Krista pevný, náš „skoro krajan“ narozený v blízkosti československých hranic, který zanesl zvěst sv. evangelia a víry již do všech světadílů. Jen v Antarktidě - v zemi věčného ledu a sněhu - ještě nebyl, ale i tam by prý šel ten neúnavný poutník - rozsevač víry a vzájemného lidského porozumění.

Dojmy z papežské návštěvy v Tasmánii

Jednodenní návštěva sv. Otce v Tasmánii se nám stala nezapomenutelným zážitkem - mimo jiné též pro jeho krajany Poláky a skoro krajany Čechoslováky. Byl to snad nejstudenější den letošního jara. Takové aprílové počasí! Vítr, déšť a zima. Mraky se honily po obloze a jen občas se slunce prodralo tou šedivou spouští a usmálo se na tisícové davy lidí, kteří přišli pozdravit papeže Jana Pavla II. Na letišti a po celé cestě ulicemi Hobartu byl papež vítán jako nikdo nikdy před ním v celé historii Tasmánie.

Vzdor proměnlivému počasí

sjelo se mnoho katolíků i nekatolíků ze všech míst našeho ostrova.

My jsme jeli po hlavní silnici spojující Launceston s Hobartem. Na té 120 mil dlouhé cestě jsme míjeli desítky autobusů plných poutníků, že to vyhlíželo jako nějaká invaze ze severu do našeho hlavního města. Celá ta invaze se slila u konečného cíle na „Elwick racecourse“, kde v odpoledních hodinách 27. listopadu celebroul svatý Otec první papežskou mší svatou na Tasmánii.

Rozsáhlé závodistiště se rychle zaplňovalo zástupy lidí. Vše bylo výborně organizováno. Každý měl vstupní lístek s označením místa, které bylo přiděleno jednotlivým farnostem nebo skupinám, ke kterým se návštěvníci hlásili.

My Čechoslováci jsme obzvláště společně místo s Poláky přímo před hlavním oltářem. Nás zde žije jen tak asi desetina oproti několika tisícům našich polských sousedů. Tak bychom se bývali mezi nimi ani nenašli, ale již z dálky jsme viděli naši vlajku, kterou nám mával na pozdrav předseda Československého sdružení Josef Gala. Tak jsme se našli, pozdravili s krajany a rozvinuli jsme další dvě vlajky, které Anna s sebou přivezla z Launcestonu. Tím jsme též naznačili bratřím Polákům, že se též hlásíme k stejné Kristově církvi, kterou dnes tak úspěšně řídí a spravuje papež Jan Pavel II. polského

rodu.

Ten přijel na prostranství nadšeně zdraven více jak 30 tisíci věřícími. To byl na Tasmánii velký počet lidí! V Sydney na pontifikální mši sv. bylo přítomno 250 tisíc, ale na Tasmánii žije pouze jedna desetina obyvatel v porovnání k velkoměstům Sydney nebo Melbourne.

Mše svatá byla doprovázena pěveckým sborem a hudbou vojenské kapely. V kázání, proslaveném s polským přízvukem, ale velmi srozumitelnou angličtinou, sv. Otec vzpomínal těžkých začátků katolické církve v Tasmánii. Celých 20 roků počátkem minulého století nebyl do bývalé kolonie připuštěn ani jeden katolický kněz. To byly kruté doby trestanecké kolonie, kdy tisíce Irů a katolíků jiných národností bylo bez duchovního pastýře. Leč, nebudu opakovat kázání, protože jeho text posílám do anglické části Hlasu národa.

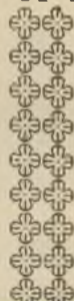
Připomínám jen, že ti, kteří kdysi zakazovali přístup katolických kněží na Tasmánii, již dávno skládají účet ze svého jednání před soudnou stolicí Boží. Jejich potomci spolu s věřícími katolíky vítali a naslouchali svatému Otcovi Janu Pavlu II., římskému papeži, který poprvé v historii navštívil náš od Říma tolik vzdálený ostrov.

A tomu se říká „Církev bojující“!

J.A.N.

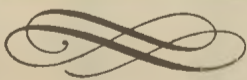
MINARIK'S BAKERY

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
  - Evropské speciality
  - „Special Homemade“ cukroví
  - Velmi chutné máslové housky a štrůdl
- 5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

A POTOM ...

*Co máme, máme, kdož to jasně cítí,
že přijde den, kdy nebudem to mítí?*

1978 *Tak mnoho cest je, tolik volá hlasů.*
9.XII. *Pro matku dítě nemá dosti času.*
1986 *Co činí matka je tak samozřejmé;
povinnost k dílu z nás tak ráda sejme.*

*Vždyť říkáme si: Vzpomeneme... jednou.
A potom v chvíli mrazivou a bédnou
zavřou se oči pro nás tolik bdělé.
Dluh se chce splatit. Není věřitele.*

VROUCÍ VZPOMÍNKA

V úterý 9. prosince bylo tomu 8 let,
co nás náhle opustila naše drahá maminka
a babička, pani

HEDVIKA BROSSMANOVÁ,

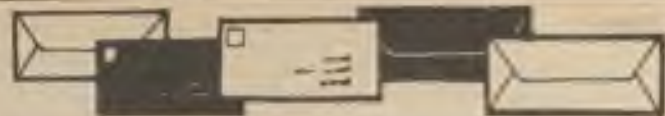
rozená Sýčková,
vdova po obchodníku z Prahy.

Narodila se v Přešticích u Plzně; do roku 1963 žila v jihoamerickém Caracasu ve Venezuele a potom v Berwynu, Illinois. Svoji životní pout' skončila v Raleigh, N. Carolina, kde je pochována.

Všechny, kdo jste ji znali, prosím touto
cestou o vzpomínku,

Vděčný syn RUDA a celá rodina.

DOPISY našich čtenářů

Hongkong - Asie
Milý Otče,

konečně opět zaslám šek na 35 US dolarů na předplatné příštího ročníku H.N. Pevně doufám, že se Vám s Boží pomocí podaří jej vydávat i během roku 1987, protože si dovedu až příliš dobře představit všechny Vaše denní těžkosti a starosti s takovou nevděčnou, ale stále dnes nutnou pro nás roztroušené krajany po celém světě a pro náš dobrý a schopný věřící lid, žijící v nesvobodě a tísnivých poměrech doma, v naší krásné rodné zemi. Nemohl jsem platit dříve, poněvadž náš představený zdejších Školských bratří dlel delší dobu v Evropě. On už ví, co a komu jak platím, a tak jsem čekal na jeho návrat.

Vloni jsem byl v létě na dva měsíce návštěvou ve své drahé rodné vlasti. Zdravotně se mi však zrovna nějak dobře nedařilo, a tak jsem celé tři týdny z domu téměř ani nevyšel. Čas ovšem přesto utíkal jako voda. Tak jsem alespoň četl, poslouchal i ty nepravdivé zprávy a srovnával. Když jsem se pak mohl vydat trochu „na cesty“, bedlivě jsem si všeho vš-

mal. Některé věci mě potěšily. Národ tam žije a pracuje, a tak se samozřejmě musí i stavět a budovat. Mnoho jiných věcí mne jako věřícího křesťana ale zarmoutilo, i když jsem už o nich věděl z vlastní zkušenosti ze své minulé návštěvy. Kristově církvi se tam stále dobře nedaří, režim z ní má zřejmě neustále strach a tak její činnost omezuje kde a jak může. Lidé to dobře vědí a také sami cítí a bolestně to nesou. I když jsem sám na Velchradě při svatometodějském jubileu nebyl, potěšily mě dokumentární záběry z této mohutné náboženské oslavy, které přinesla rakouská televize. Ty veliké zástupy mladých lidí skutečně pokřikovali na oficiálního vládního řečníka za ministerstvo kultury tak, jak jste o tom psali v H.N. Jakmile řekl jen „Metoděj“, všichni volali „Svatý Metoděj! A pak: „Chceme papeže, pusťte nám sem sv. Otce! - Chceme náboženskou svobodu!“ Tohle pražská televize ovšem na obrazovce neukázala, jen záběry těch zástupů a ještě do toho komentátor zapletl jakési povídání o světovém míru.

Tu návštěvu své rodné vlasti

jsem dostal jako dar od našeho řádového provinciála. Loni jsem totiž slavil své diamantové jubileum členství a práce v naší řeholní učitelské kongregaci a letos už tomu je celých 59 let, co jsem přišel do zdejších misí na Dálném východě naší zeměkoule. Tak už těch let mnoho před sebou zřejmě nemám, i když jsem stále rád na tom Božím krásném světě i s těmi některými nevyhnutelnými bolestmi a potížemi stáří.

Po dalších 11 letech však Rudá Čína zabere i Hongkong, a tak doufám, že v ten čas už budou odpočívat moje kosti na našem hřbitově, kde už leží tolik mých spolubratří, z nichž někteří zemřeli mnohem mladší než jsem dnes já. Tu a tam mne navštíví jeden krajan - salesián, který tu také pracuje v misiích, a tak, když jsme sami, popovídáme se v naší milé rodné mluvě. Také mne tu přišli navštívit už i naši lidé od vás, kteří se o mně dověděli právě z Hlasu národa. Ten jedině mi zůstává stálým a věrným pojátkem jak s krajany ve světě tak s naším společným rodným domovem, o němž H.N. přináší vyrovnané, objektivní a pravdivé zprávy. Proto Vám, Otče, a všem, kdo Vám v té potřebné a záslužné práci pomáhají, ze srdce upřímně děkuji i za ty naše věrné doma, kteří na mnoha místech už o Hlasu národa z Chicaga dobře vědí. A ti pak, kteří o něm dosud nevěděli, se o jeho existenci dozvěděli přímo z Rudého práva, kde se před několika lety do Vás zlobivě pustili. Z toho si ale nic nedělejte. Děláte výtečnou práci pro naše po světě roz-

troušené krajany i pro naše utiskované věřící doma, i když se Vám někdy asi musí také zdát, k čemu všechnu tu dřinu vynakládáte. Určitě byste asi mohl své Bohem svěřené talenty uplatnit jinde i jinak s bohatší úrodou, než vydává ten náš - už téměř po celé století - chudý český náboženský úhor; jen ale s Boží pomocí vytrvejte! V modlitbě jsem denně s Vámi spojen, a jiní naši spolubratři jistě také.

Když jsem byl v Praze, navštívil jsem také našeho pana kardinála, aby věděl, že o jeho těžké situaci víme i v Asii. Nese těžké břemeno, ale zároveň má i veliký Boží dar: na svůj pokročilý věk má dobré zdraví po rodičích a je stále čilý jako 40 letý mladík. Měli jsme spolu dlouhý rozhovor a 29. června jsem byl při svěcení novokněží. V řadě přítomných kněží se objevili i dva mladí dominikáni v hábitě. To bylo opravdu vše potěšující, věřte mi! Jenomže, tolik starých i poměrně ještě mladých kněží teď doma umírá, často na následky podlomeného zdraví z vězení, nebo z pracovní vyčerpanosti, mnoho farností je bez kněží a těch nových smí být vysvěceno jen tak málo! Zájem o studium bohosloví je dnes u nás doma sice velmi živý, ale oba povolené semináře - v Litoměřicích a v Bratislavě - nesmějí ročně přijmout více zájemců o kněžství, než je režimem určený počet. I v tom však během let komunisté změnili taktiku. Dříve se do semináře dostali spíše už usedlí skoro třicátníci, kteří měli už za sebou vojnu a obyčejně i nějaké civilní studium. Byli někdy mezi nimi i hotoví lékaři, inženýři a

průmyslováci. Ti pak většinou všichni bohosloví úspěšně dostudovali a byli na kněze vysvěceni, protože už dobře věděli, proč chtěli být kněžími. Po letech se proto komunisté vrátili ke staré církevní praxi a začínali dovolovat vstup do semináře spíše mladším zájemcům o studium bohosloví, které pak ještě mohou odvést na vojnu k povinné presenční službě jakmile jim je dvacet let. Studenti ostatních vysokoškolských fakult mohou dostat odklad své presenční služby až na dobu po skončení svých studií, jako tomu bylo za 1. republiky. Ovšem, tehdy se tato možnost vztahovala i na bohoslovce, nyní - za komunistického režimu - však nikoliv. To proto, že během presenční služby bohoslovců političtí vychovatelé vojáků je vystavují zvláštnímu všemožnému nátlaku, aby jejich „domnělé“ kněžské povolání podryli a přiměli je k tomu, že se už do semináře nevrátí.

Ti nejlepší a nejhodnější však přesto vytrvávají a nevymyslí-li si na ně komunisté nějakou jinou překážku, vracejí se do semináře k dokončení studia. Někdy připomeňte i tohle svým věrným farníkům a za ty naše bohoslovce a kněze doma se společně upřímně pomodlete.

***

Vážený a drahý spolubratře, Pán Bůh zaplat' za Váš zajímavý dopis a předplatné na H.N., a mám radost, že Vám jeho čtení přináší potěšení. K tomu všemu, co píšete, bych Vám rád odpověděl úplněji, než těchto letmo pár psaných řádek; snad se jednou také dostanu k napsání osobního dopisu přímo.

Přeji Vám tu nejkrásnější vánoční pohodu z jistoty Boží lásky ke všem lidem, když si „vymyslí“ i to, že pošle svého Syna na zem mezi nás, aby nám to dokázal. I když Jej pak lidé mezi sebou dlouho nesnesli a na kříži zavraždili, Jeho vzkříšení je nám zase stejně spolehlivou a jistou zárukou, že žádná diktátorská totalitní moc netrvá věčně, kdyby byla vojensky sebemocnější a svými lžemi sebezprohnanější.

Z dlouholetého utrpení křesťanů - a nejen v naší rodné vlasti - určitě vzejde nová svoboda a kvalita několika budoucích generací věřících, tím bude jen lepší.

Hodně zdraví, Boží ochrany a požehnání v roce naší spásy 1987!

Vděčně Váš
Fr. Vojtěch

PŘIPRAVUJEME SE JIŽ NA VÁNOCE

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, vánoční ozdoby na stromečky, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, mlýnky na mák, kráječe na knedlíky, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a jiné.

A proto je nejvyšší čas myslet na dárky.

Sušené hříbky imp. z Evropy, dva druhy:

Světlé, drobně krájené 1 lb. \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, poš. \$8.45.

Tmavší, hruběji krájené 1 lb. \$49.50, poš. 52.35 - 1/2 lb. \$25.50, poš. \$28.15 - 1/4 lb. \$13.50, poš. 15.45.

Kypřící prášek do perníku, balíček 50g, poštou nejméně 3 za \$2.25.

DEKO přípravek k nakládání okurek a zeleniny, balíček 95g, poštou nejméně 2 za \$2.90.

Již máme v prodeji vánoční přání v češtině, slovenštině a jiných řečích.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě

Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Chicago - Illinois

Čtená redakce,

blíží se konec roku, a tak se zase ozývám, abych Vám poděkovala za celoroční zajímavé a poučné čtení v naší rodné řeči i v angličtině a poslala předplatné za další ročník H.N., který budu zase ráda číst, když mi Pán Bůh zdraví dá.

Šek je na \$50, co zbývá je na „inkoust“; vím, že Vám peněz nezbyvá a vůbec se divím, jak to všechno můžete dělat! Děláte však dobrou práci pro nás všechny, kteří jsme si i po tolika letech života v Americe uchováli lásku k naší řeči, náboženským tradicím a snažili jsme se v našich mladých letech také obojí uchovat těm, kdo přišli po nás. Bůh Vám proto ve všech Vašich snahách žehnej!

Přeji Vám i všem čtenářům H.N. veselé vánoce a hodně zdraví v celém dalším roce. Zdař Bůh!

Vaše Julie Hrubecký

*

Milá paní Hrubecká,

I z těch Vašich několika velmi čitelně psaných řádek je vidět, že jste stále zdravá a čilá jako rybička. Děkuji za pozdrav k vánocům, za předplatné i dar na tiskový fond.

Pěkně prožijte vánoce a pozdravujte rodinu svého syna.

S pěkným pozdravem
Fr. Vojtěch

Byli jsme doma v Československu.

Po mnoha dlouhých letech byli jsme se podívat v naší rodné vlasti a byli jsme i částečně překvapeni. Jistě jste již četli mnoho dopisů od jiných, kteří také byli v Československu, proto jen několik postřehů a jednu příhodu, která se nám přihodila. Velmi nás překvapilo, že na hranicích naše zavazadla jen tak okoukli a jinak vůbec neprohliželi.

Máme mnoho příbuzných, jak v Praze, tak také na venkově, a musím po pravdě říci, že bydlí a i jinak se mají dobře. Na to, že maso je drahé, a levnější není, že lidé stále stojí ve frontě, že mnoho obchodů je „pro inventuru“ uzavřeno, nikoho nepřekvapuje a slyšíte: „No, jako za války, pracovat a držet hubu.“

Byli jsme také v restauracích,

jak v Praze, tak také na venkově; porce masa jsou malé, ne jako v Rakousku, ale jídlo je jinak chutně upraveno. Zašli jsme do jedné restaurace v Táboře. Bylo to v neděli a plno, tak jsme si přisedli ke stolu, kde seděl již nějaký pán. Když jsem číšníkovi odpověděl, tou naší americkou češtinou, to je „Okej“, tak ten pán povídá: „Vy jste cizinci.“ „Ano, z Ameriky.“ A ten pán: „To jste se tedy přijeli podívat na jeden ze 7 divů světa.“ Já se ptám, jak to? Já Vám řeknu hned sedm důvodů. Tady jsou:

1. Přesto, že je ve světě nezaměstnanost, u nás má každý práci.
2. Přesto, že mají všichni práci, nikdo nechce dělat.
3. Přesto, že nikdo nedělá, plán se plní přes sto procent.
4. Přesto, že plán se plní, nikde nic není.
5. Přesto, že nikde nic není, lidé všechno seženou.
6. Přesto, že všechno seženou, hodně kradou.
7. Přesto, že hodně kradou, nikde nic neschází.

Tak vidíte, taková pravda je jeden div světa. Pak nám také říkal: „My víme, jaké je to jinde, tady se všeobecně poslouchá cizí rozhlas, hodně Hlas Ameriky.“

Praha je stále krásná, i když omšena, nové metro je pěkné a praktické, ale jenom nevím, proč na to potřebovali sovětské poradce, když je stavěli stejně naši šikovní lidé. Kostely v Praze jsou plné, vidíte tam i mladé maminky s kočárky, na venkově to je podle krajů. Zřejmě jsou tam kraje zachovalejší a v jiných jsou zase lidé příšlí před 41 lety odevšad, a ti jsou asi spokojeni výnosnými jednotkami z JZD a o duchovní stránku člověka neměli asi nikdy zájem. Všude je však vidět policii, lidé s sebou tahají brašnu všelijakých dokladů, často jsou zasmušilí a je z nich přímo cítit, že vědí, že nejsou na svobodě.

Když jsme se opět vraceli do Rakouska, tak nás opět vůbec neprohliželi, nevím, zdali to byla u nás výjimka, že jsme měli takové štěstí. Tak si vyberte!

S pozdravem všem čtenářům
Hlasu národa

Žižkovák

Bude mít Argentina nové hlavní město?

Buenos Aires. - Argentinský demokraticky zvolený prezident Raul Alfonsin, který si nyní odsloužil polovinu svého šestiletého mandátu, už letos v dubnu vyslovil návrh, aby hlavní město jeho země bylo přeneseno z Buenos Aires do dvojměstí Viedma-Carmen de Patagones, které leží v rozsáhlém území Patagonie, na obou březích řeky Rio Negro, 500 mil jižně od Buenos Aires. Toto území, ačkoliv má značné přírodní bohatství, je dosud ekonomicky zanedbané, a proto řídce obydlené. Alfonsin uvedl dva důvody pro tento svůj projekt: 1) Buenos Aires se příliš rozrostlo, stalo se opravdovou „megalopolí“, kde žije celá třetina z 30 milionů obyvatel Argentiny. Všechno průmysl tam je soustředěn na úkor ostatním krajům země. Je to „příliš velká hlava pro dosud sociálně hubené tělo Argentiny“. Tato „Paříž jižní Ameriky“ má sice výstavné mrakodrapy, široké ultramoderní osvětlené ulice, úřady, obchody, biografy a nespočetné kavárny, avšak jeho systém veřejných služeb - telefon, voda, elektřina, plyn - je zastaralý, přetížený a dnes nedostačující. Samo město také pohltí celou polovinu národního rozpočtu. Vládní byrokracie se stala za neschopného vojenského režimu příliš těžkopádnou, neúčinnou a zkomírá korupcí. Vládní zaměstnanci se stali apatickými, nemají žádný zájem pro náležité vykonávání své funkce a obyčejně si naleznou ještě druhé zaměstnání, aby tak co nejrychleji zbohatli. Přestěhováním vládních úřadů do nového hlavního města se vláda snadno zbaví poloviny těchto „příživníků“, kteří budou málo ochotni přestěhovat se do nových, spartánsky strohých životních podmínek, a raději zůstanou v Buenos Aires, kde život pro ně bude daleko příjemnější. Modelem je Alfonsinovi město Bonn, které se v poválečné době stalo účinným a disciplinovaným městem Německé spolkové republiky a tak trochu i zcela nové brazilské Brazílii. 2) Dlouholetá vojenská diktatura svou neschopností přivedla Argentinu na pokraj ekonomické zkázy. Je absolutně nutné přivést zemi do ekonomického rozmachu. Patagonie - se svým přírodním bohatstvím a možnostmi intenzivní industrialisace - bude nejnadějnější cestou k provedení této ekonomické obrody. Alfonsinovi se už podařilo provést některé omezené

ekonomické reformy: inflace byla snížena z trojciferného čísla na méně než 10 %; byl v zemi zaveden nový praktičtější měnový systém; byly značně sníženy vládní výdaje a zavedena kontrola cen a platů; přebytek v zahraničním obchodě stoupl ze 700 milionů dolarů v roce 1981 na 4 biliony v roce 1985; čeká se, že ekonomický vzrůst Argentiny na rok 1986 bude činit čtyři procenta, ačkoliv Světová banka předvíдалa, že tento vzrůst nepřesáhne jedno až dvě procenta.

Alfonsin také dosáhl úspěchu na poli politickém. Neváhal dát soudit a odsoudit devět hlavních generálů, účastných na terorismu, trýznění a vraždách členů politické opozice v sedmdesátých letech za tzv. „špinavé války“; prostřednictvím Vatikánu vyřešil spor o hranice z Čili; podařilo se mu získat pracovní unie k tomu, že se zdržovaly protestních demonstrací a stávek. Toto však nestačí, má-li režim presidenta Alfonsina přetrvat a nemá-li v Argentině být nebezpečí nového armádního státního převratu. Bude absolutně nutno obrodit argentinskou ekonomii rozvojem Patagonie. Tento rozvoj má být uspišen přesídlením hlavního města do této provincie. Tím se také dosáhne vyrovnanějšího rozdělení argentinského obyvatelstva. Do ekonomicky se rozvíjející Patagonie se pak totiž bude stěhovat obyvatelstvo z celé země, zejména i z Buenos Aires v naději nalézt tam dobře placená pracovní místa.

Politická opozice však vyslovuje proti tomuto plánu Alfonsina tyto rezervy: 1) Projekt ekonomického rozvoje Patagonie je prý velmi riskantní; Alfonsin to dobře ví a ve skutečnosti chce prosadit svůj projekt hlavně proto, aby odvrátil mysl Argentinců od tří palčivých problémů: a) od ekonomické krize, kterou jeho vláda není schopna skončit; b) od nepříjemného faktu, že zahraniční dluh Argentiny už

dosáhl výše 48 bilionů dolarů, a že Argentina musí na úroky a splátky z tohoto dluhu platit 5 bilionů dolarů ročně, což představuje plných 30 % argentinského výdělníku ze zahraničního obchodu; c) od problému Falklandských ostrovů, který zůstává nevyřešen a ještě se zhoršil nedávným britským vyhlášením 150 mil vyhrazené zony kolem ostrovů. Nové hlavní město je tedy podle vládní opozice pouze trik, kterým Alfonsin chce odvést argentinské veřejné mínění od přítomných problémů. Chce prý, aby zapomeno na nedostatky jeho politiky a sjednotilo se za ním. 2) Jiný Alfonsinův důvod - stále podle vládní opozice - je politické prospěchářství. Přemístěním centra země do Patagonie bude nakonec snížena politická moc peronistů, která je nyní soustředěna v průmyslovém pásmu okolo Buenos Aires; zároveň bude zvýšena politická moc jeho vlastní radikální strany, která si učiní svou novou základnu v Patagonii. 3) Vládní byrokracie se prý tím ve skutečnosti ještě více rozšíří, protože pak bude existovat dvojitá byrokracie: jedna v novém hlavním městě Viedma, a druhá - její duplikát - zůstane v Buenos Aires. 4) Přesídlení hlavního města do Viedma bude stát - podle dnešních odhadů - 2 až 3 biliony dolarů; Alfonsin nikde jasně neříká, odkud budou vzaty peníze na hrazení těchto výdajů. Proto se pak může stát, že Alfonsinův presidentský nástupce projekt nového hlavního města zruší, protože mu k jeho provedení budou chybět finanční prostředky. - Za Alfonsina byly už podniknuty některé předběžné kroky pro rozvoj Patagonie. Zákonem byly rozhodnuty daňové úlevy pro průmyslové společnosti, které se tam usadí a rozvinou tam své investice. Už tam jsou v provozu některé elektronické podniky, a cizí důlní společnosti tam už začínají těžit tamní velké podzemní bohatství.

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní

ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narozeniny a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE

hostitelka Jarka

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHES AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Paříž. — Alexandre de Marenches, bývalý předseda francouzské výzvědné služby, spoluautor knihy „Secrets of the Princes”, řekl nedávno při interview, že Západ ve svém boji proti terorismu ve skutečnosti už bojuje část globální války. Proto by bylo potřeba zřídit centrální velitelství tohoto boje, které by soustředovalo všechny informace o mezinárodním terorismu a odhalovalo slabé stránky každé země, která terorismus podporuje. Pak by navrhlo akci, kterou by bylo třeba proti této zemi podniknout. V první řadě by bylo potřeba zbavit tyto země finančních zdrojů, které mají po ruce. Tak například v Sýrii režim Hafez Assada je velmi slabý, neboť se opírá jen o malou menšinu syrského obyvatelstva, muslimské Alawity. Zbraně sice dostává ze Sovětského svazu, avšak nikoliv zadarmo; platí za ně konservativní arabské vlády. Kdyby tyto finanční zdroje Sýrie vyschly, nebyla by schopna teroristy trénovat a zbrojit. V případě Libye by stačilo zničit libyjské olejové studně a Gadhafyho režim by pak padl sám od sebe za několik měsíců. Západ by také neměl vést tajná jednání s Iránem, kde vládnou „darebáci a vrahové”, mimo jistotu, že se tam dere rozhodný vliv Moskvy, a pak by měl jednat s těmi, kteří jsou v Iránu proti komunismu. Jinak se posiluje tamní režim a oslabuje se západní protiteroristické společenství. Nezasáhne-li však nakonec Západ do vnitřních záležitostí Iránu, pak tam po Khomeiniho smrti nabude převahy komunistická strana Tudeh, která - na pokyn Moskvy - zůstává prozatím „potichu” a Moskva uplatňuje velmi vypočítavě svůj vliv diplomaticky. Děvčata tam už nechtějí dále nosit černý čadár a chlapi touží po pivu a tanci podle amerického jazzu. Jednoho dne tam režim ayatollahů zmizí a s připravenou „pūdou” z Moskvy, komunistická strana Tudeh tam bude považována za osvoboditele. Několik měsíců tam pak potrvá jakási demok-

racie, potom však škraboška spadne a sovětská říše se rozšíří až k Indickému oceánu. Sověti se na to už připravují v Afghanišanu. - Za krize zajatých US diplomatů v Iránu byl také de Marenches tázán o radu. Tehdy řekl, že Khomeini se často zdržoval ve svém domě v posvátném městě Qum, nedaleko prázdného místa, kde mohly snadno přistávat americké helikoptéry. Bylo by tedy snadné zmocnit se Khomeiniho, přepravit ho na loď v Indickém oceánu, a vyměnit jej za zajaté diplomaty. Tento návrh, velmi uskutečnitelný, však nebyl přijat. - „My jsme skupina obrů, která se strachuje před skřítky. Máme-li moderní nákladnou vojenskou moc, proč váháme jí užit?” řekl de Marenches. Ve své svrchu zmíněné knize varuje Západ, že mu hrozí smrtelné nebezpečí od mamutí neokoloniální moci, kterou je dnes Sovětský svaz. Velkou slabostí Ameriky prý je, že nakonec vždycky řekne: „Bud’me si navzájem přáteli!” Trvalé přátelství západních demokracií se Sověty není možné! Sověti se nikdy nevzdají svého cíle opanovat svět a proto musí západní demokracie zničit. At’ chceme nebo ne, už jsme se Sověty v globálním konfliktu. Celý svobodný svět včetně Asie a Afriky, by se měl spojit a podle vzoru spojenců za druhé světové války utvořit jednotné velení z vrchních generálních štábů každé členské země, tzv. „geostrategický ústav”, který by připravoval strategii společné obrany proti Sovětům. Nebezpečí sovětského imperia je pro Západ opravdu hrozné. Bez účinné společné obrany Západu hrozí, že bude Sověty pohlcen. Mluva o „odzbrojení” by měla být přenechána režisérům futuristických filmů v Hollywoodu; nemá totiž větší cenu než „balony s horkým vzduchem”.

● ● ●
Anchorage. Olejová pole v Prudhoe Bay v severní Aljašce, kde těžba začala před deseti roky, v přítomnosti dávají 1.7 milionu barelů oleje denně; toto

LETEM

představuje asi 20 % veškeré domácí těžby oleje v USA. Tyto rezervy se však vyčerpávají a těžba oleje asi už od roku 1988 se začne zmenšovat; podle předběžných odhadů tato pole ke konci století vydají už jen asi 700,000 barelů denně. Bude tedy nutno hledat nové rezervy ropy na území Spojených států; jinak budou stále více závislé na jejím dovozu z ciziny. Naděje na nalezení nových větších ložisk však existuje už jen na Aljašce, a to na území, vzdáleném 100 mil na východ od Prudhoe Bay. Toto území o rozloze asi 1.55 milionu akrů, leží při mořském pobřeží v národním parku „Arctic National Wildlife Refuge”. Seismickými procesy bylo zjištěno, že tam existuje 26 geologických struktur, které by mohly obsahovat značné množství oleje a zemního plynu; čtyři z těchto struktur jsou větší než jsou pole v Prudhoe Bay, která původně obsahovala 12 bilionů barelů zemního oleje schopných těžby. S těžbou ropy z těchto nových polí by se mohlo začít asi za 10 až 15 let. Konservationalisté se však připravují na boj před US kongresem proti záměrům amerických olejářských společností, těžít olej na území zmíněného národního parku. Říkají, že těžbou oleje by se tam zničilo přirozené bydliště polárních medvědů, pižmových volů, statisíců sněžných hus a také 180,000 losů, jejichž mlád’ata se právě v těchto končinách líhnou. Olejářské společnosti však se budou bránit. Budou ukazovat na zkušenost, nabytou v Prudhoe Bay, že totiž těžba oleje a divoká zvířata mohou koexistovat. Divoká zvířata si totiž rychle zvyknou na existenci olejových studní a olejovodů jakož i na přítomnost člověka, který jim neškodí.

● ● ●
Moskva. — Zatímco USA se rozhodly nezachovávat dále smlouvu SALT II o omezení strategických dálkových střel a nová smlouva o omezení a konečném odstranění všech druhů nukleárních zbraní, o které se jednalo v Reykjavíku, se dnes zdá mimo dosah, na druhé straně se množí společné sovětsko - americké podniky na poli více kulturním. V dubnu 1987 američtí a sovětské vědci začnou studovat fyziologické účinky ledového podnebí Sibiře a Aljašky u člověka i zvířat; tak američtí vědci se po dlouhé době opět budou moci odebrat na Sibiř. Americké a sovětské nemocnice se připravují na

SVĚTEM

pravidelné společné konference „video” pomocí umělých družic. Sověti také uzavřeli se Spojenými státy smlouvu, že obě země si vzájemně řeknou své zkušenosti a metody v oboru stavby domů. Pro budoucnost se také připravuje badatelská spolupráce obou zemí v oborech jaderné fuze, atmosférického znečištění a předpovědi počasí. Reaganova vláda také značně podporuje styky obou zemí na lidové úrovni. Američtí hudebníci a umělci budou moci více navštěvovat SSSR a sovětské země zase USA. Mezi oběma zeměmi prý bude už v příštím roce také hojná výměna studentů vyšších škol i universit. Sověti také ukázali větší ochotu povolit rychlou emigraci těm sovětským občanům, kteří hledají na Západě lékařskou pomoc. Na politickém poli jsou dnes vztahy mezi oběma zeměmi velmi napjaté a mrazivé, avšak US vládě se „nezdá”, že by mezi nimi opět začínala nějaká nová studená válka. (Jak naivní! Pozn. redakce.)

● ● ●
Abidjan. — Západoafrická země Pobřeží slonoviny patří k malému počtu zemí černošské Afriky, jejichž rozvoj je - i po obdržení nezávislosti - opravdovým úspěchem. Její velmi populární prezident Felix Houphouet Boigny, dnes už 81 letý, který zůstal ve svém úřadě od roku 1960, kdy jeho země obdržela od Francie nezávislost, má sice - po vzoru jiných afrických zemí - pouze jednu vládnoucí politickou stranu, avšak tím ještě nezřídil ve své zemi policejní stát. Jediná presidentova politická strana je považována za hnutí, do kterého se mají postupně připojit všechny vrstvy obyvatelstva, aby žilo pokojně a bratrsky jako jedna rodina. Každá složka obyvatelstva si může uchovat své vlastní hodnoty - sociální, kulturní i kmenové. Politická represe, trýznění a věznění vládních kritiků tam neexistuje. Od samého začátku vláda soustředila všechno své úsilí na ekonomický rozvoj země. Zpočátku neměla také úspěch: země byla postižena katastrofálním suchem, stejně jako všechny země v podsaharské Sahelské zóně. Na mezinárodním trhu klesly ceny tropických plodin. Země měla nesmírné potíže s placením úroků ze zahraničního dluhu. Záhy se však věci začaly zlepšovat. Ministr ekonomie Maurice Seri-Gnoleba dosáhl toho, že cizí

věřitelé udělili jeho vládě příznivější podmínky pro splácení zahraničního dluhu. V úsilí ušetřit své rezervy cizích měn vláda Felixe Houphoueta drasticky snížila své výdaje. Příroda se pak také ukázala příznivou, takže dnes Pobřeží slonoviny je prvním producentem kaka a na světě, třetím největším vývozcem kávy, a také vyváží tropické dřevo a palmový olej. Roční národní důchod „na hlavu” v této zemi dosahuje výše \$1,000, což je pěkná úroveň v zemích Třetího světa, i mezi jinými zeměmi černošské Afriky, které jsou dokonce daleko bohatší na přírodní zdroje. Jedna z hlavních příčin tohoto ekonomického úspěchu je skutečnost, že vláda Pobřeží slonoviny si uchovala úzké vztahy s Francií, svou bývalou koloniální mocností, a to od samého začátku po obdržení nezávislosti. Francouzským investorům v zemi byla dána plná svoboda v podnikání a zároveň možnost repatriace svých výdělků bez jakéhokoliv omezení. Pobřeží slonoviny také slíbilo Francii, že bude podporovat její zahraniční politiku. Francie ze své strany nabídla této zemi technologickou výpomoc, poslala tam odborníky v různých průmyslových a administrativních odvětvích, a projevila ochotu poskytnout jí i vojenskou pomoc, kdykoliv o to požádá. Vláda Pobřeží slonoviny nepovažuje tyto úzké vztahy ke své bývalé koloniální mocnosti za nějakou novou formu koloniální podřízenosti, ale naopak: považuje svou zemi za rovnoprávného partnera s Francií, s kterou vděčně sdílí společné kulturní a jazykové dědictví. President Houphouet Boigny o tom sám řekl: „My jsme rozdělení na 60 tribálních společností. Nerozuměli jsme si jedni druhým, protože jsme se ani nedomluvili. Naše zvyky byly také rozličné. Evropané nemají pocitovat komplexu viny, když se jim vytýká, že „zbalkanisovali” naše země. To není pravda. Evropané nás sjednotili. Bez společného kulturního dědictví s Francií a bez francouzského jazyka by bylo bývalo velmi těžké sloučit tyto naše různé domorodé kmeny v jeden celek, kde konečně jedni rozumějí druhým. Tato země chová ve velké úctě západní demokracii, avšak africká zkušenost ji vede k přesvědčení, že je nutno ji přizpůsobit africké realitě. Africe lépe vyhovuje sjednotit všechny složky obyvatelstva v jeden celek, kde každý si ponechá svůj

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

vlastní svéráz. Nejde o žádné „zglajchšaltování“, či o porobu všech ostatních vládnoucím kmenu, či vládnoucím vrstvám.” - President Houphouet Boigny je symbolem a zároveň ztělesněním národní jednoty v Pobřeží slonoviny. - V přítomnosti je Abidjan hlavním městem této země. Její nynější prezident ji však postupně připravuje nové „supermoderní“ hlavní město v tropickém pralese u své rodné vesnice Yamoussoukro. Bude postaveno „z mramoru a ze skla“ a prý bude připraveno, až země bude tak vyspělá, že jí to bude k prospěchu.

● ● ●
Stockholm. — Švédské noviny „Svenska Dagbladet“ přinesly 2. listopadu tuto úvahu: „Málo lidí je překvapeno zjištěním, že budova švédského velvyslanectví v Moskvě už od svého postavení v šedesátých letech byla Sověty vybavena tajným odposlouchávacím zařízením. Z minulých zkušeností víme, že Sověti se podobně chovají k velvyslanectvím i jiných zemí. To, že tím nikdo není překvapen, však nezmenšuje podlost takového jednání. Hodnocení vztahu mezi lidmi a zeměmi, a zásady, které tyto vztahy řídí, jsou v SSSR jiné než u nás na Západě. Čas od času ti, kteří jsou u vlády v SSSR, zcela nechtěně prozradí svou pravou tvář. Netají se sice nijak svým pohrdáním se všemi s nimiž jak říkají chtějí mít „dobré vztahy“, ale když jejich důkazy nikoho nepřesvědčí, pak nechávají mluvit stělné zbraně; zneužívají přátelství; dávají všem slovům zcela jiný smysl, chovají se barbarsky ke svým občanům a k jiným lidem. Nejhoršími nepřáteli sovětského lidu jsou jeho vlastní vládcí, pro které pojmy mravnosti a počestnosti nic neznamenají.” - Toto je jistě velmi výstižné vyjádření pravé povahy Sovětů a marxistického komunismu všech odstínů.

● ● ●
Moskva. — „Výbor solidarity estonských emigrantů“ nedávno oznámil, že 12 Estonců, kteří byli Sověty donuceni konat asanační práce v Černobylu, bylo už v červnu sovětskými vojáky bez soudního procesu zastřeleno; protestovali totiž proti rozhodnutí, kterým se jejich dvouměsíční pracovní lhůta v Černobylu prodlužovala na 4 měsíce. Podle zprávy jednoho rezervisty estonské armády, byli tito lidé nuceni pracovat 14 hodin denně: odstraňovali radioaktivní zem a nahrazovali ji čerstvou prstí, omývali domy a stromy, a pak spali pod stany. Když pak tato zpráva byla v cizině rozhlášena americkou in-

formační službou, Sověti s velkým křikem popřeli její správnost a předvedli falešné svědky, kteří musili tvrdit, že prý jsou Estonci, kteří pracovali v Černobylu a o nichž se rozšířila zpráva, že byli nemilosrdně popraveni.

● ● ●
Moskva. — Michail Gorbačov zvučně roztroubil před celým světem v předvečer svého odjezdu do Indie, že prý rozhodně chce, aby se 110,000 vojáků sovětské armády, kteří jsou v Afghanistanu, co nejdříve vrátilo domů. I v případě, že to myslel vážně, se však nikterak nezmenší ovládnutí této země Sověty. Znamená to pouze, že podle názoru Sovětů armáda afghánské komunistické strany už bude sama schopna bojovat proti rebelům, kterým pomáhají Spojené státy. Sověti budou nadále poskytovat afghánské armádě zbraně, zejména vojenské helikoptéry, které se ukázaly velmi účinnými v boji proti „rebelům“ - obráncům svobody. Čeká se, že Sověti budou s velkou propagandou postupně snižovat svou viditelnou vojenskou přítomnost v Afghanistanu, avšak v pozadí budou všechno pevně dále držet ve svých rukou, a to prostřednictvím afghánské tajné policie. Novým předsedou komunistické strany Afghanistanu se právě stal Najibullah, dosavadní ředitel afghánské tajné policie KGB. Čeká se, že Gorbačov asi bude žádat od USA jako ústupek za odchod sovětských vojáků z Afghanistanu, aby přestaly pomáhat tamním protikomunistickým guerilům, a aby afghánský problém byl vyřešen „politickou cestou“. Je však málo pravděpodobné, že Washington tento jeho návrh přijme, zvláště když se ví, že Moskva poslala mezitím do Kábulu jiné své vojáky.

● ● ●
Káhira. — Egyptský vrchní státní návladní oznámil 4. prosince, že čtyři egyptští vojenští důstojníci a 29 civilistů bylo zatčeno a obviněno z přípravy státního převratu za účelem svržení vlády presidenta Mubaraka. Obvinění přísluší k fundamentalistickému hnutí „muslímské svaté války Jihad“, jehož příslušníci zavraždili v roce 1981 presidenta Anwara Sadata. Budou-li zatčení usvědčeni ze svého úmyslu, mohou být odsouzeni k odnětí svobody a k nuceným těžkým pracím na doživotí. Přítomnost vojenských důstojníků mezi obviněnými ukazuje, že muslímskému hnutí Jihad se už podařilo infiltrovat i egyptskou brannou moc. - Pět členů Jihad, usvědčených z vraždy pres-

identa Sadata, bylo už popraveno dřívě.

● ● ●
St. George's. — Porotní soud ostrova Grenady odsoudil 4. prosince - (po sedmiměsíčním procesu) - 14 osob, obžalovaných z vraždy ministerského předsedy Maurice Bishopa a jeho deseti blízkých spolupracovníků, k trestu smrti oběšením. Mezi odsouzenými jsou také - bývalý náměstek ministerského předsedy Bernard Coard, jeho žena Phillis a generál Hudson Austin, vůdce převratu proti Bishopovi. Tři další obvinění byli odsouzeni k 30 a 45 letům vězení, a jen jeden byl propuštěn na svobodu. Jak známo, USA poslaly armádu na Grenadu šest dnů po provedení státního převratu proti Bishopovi v úmyslu, zabránit zkomunismování ostrova a obnovení jeho demokratického řádu. Čeká se, že rozsudek smrti bude proveden v blízké době.

● ● ●
New York. — US tajemník financí James Baker varoval 4. prosince před návrhem, dnes stále hlásaným - jak zadluženými zeměmi tak i vládami průmyslových zemí - že prý je nutno vyřešit problém zadlužených zemí Třetího světa, které nejsou schopny ani platit ze svého dluhu úroky ani svůj dluh splácet, tím, že úroková míra z tohoto dluhu by byla snížena pod výši úrokové míry, požadované na obvyklých peněžních trzích, a že by se jim také prominula část jejich dluhu. Baker řekl, že tímto řešením by se ničeho kladného nedosáhlo. Všeobecným zmírněním závazků, plynoucích ze zahraničního dluhu, by nutně utrpěly obchodní banky, které těmto zemím finanční prostředky půjčily. Tyto banky by pak v budoucnu byly sotva ochotny poskytovat těmto zemím další půjčky, jichž nutně potřebují. Ekonomie zadlužených zemí by se pak vůbec nerozvíjela a tyto země by pak nikdy nebyly schopny svůj dluh splatit. Spíše je tedy třeba, aby obchodní banky nadále byly ochotny poskytovat půjčky těmto zemím Třetího světa, které zavedou potřebné ekonomické reformy pro dosažení svého ekonomického vzrůstu, a které uvolní zahraniční obchod, dovolí investice a peněžní transakce. Teprve potom tyto země dospějí ke zdravé ekonomii a zároveň budou schopny splácet svůj dluh. - Jiní ekonomové, kteří v hlavních rysech souhlasí s tímto varováním US tajemníka financí, však dodávají, že bude nutné učinit některé výjimky: kvůli zvláštním okolnostem u

některých zemí bude třeba zmírnit podmínky pro splácení jejich zahraničního dluhu, jak o to žádá Polsko a Mexiko.

● ● ●
Paříž. — Bývalý iránský prezident Abolhassan Bani - Sadr, který v roce 1981 uprchl z Iránu do exilu do Francie, a který stále zůstává v tajných vztazích s některými osobami iránské vlády, iránské armády, průmyslu i jiných vitálních sektorů, řekl při interview s Associated Press, že prý USA se začaly přibližovat k Iránu už v roce 1984, a že sám Khomeini k tomu dal svůj souhlas. Irán prý dostával americké zbraně a náhradní součásti prostřednictvím Izraele a některých soukromých obchodníků se zbraněmi už od roku 1981. Robert McFarlane, bývalý poradce presidenta Reagana ve věcech národní bezpečnosti prý navštívil Irán dvakrát na konci května a v září 1986. US vláda dosud nepřiznala tuto jeho druhou návštěvu Iránu, která měla rozhodující vliv pro „nové“ vztahy mezi oběma zeměmi. McFarlane tehdy s sebou přivezl v letadle 23 tun náhradních součástí, které Irán nutně potřeboval a jinými cestami je nemohl obdržet. USA - spolu s předsedou iránského parlamentu Hashemi Rafsanjanim, považovaným za pragmatistu - tehdy prý vyslovily požadavek, že irácký prezident Saddam Hussein „musí odejít“. Tím si Irán zachová svou fasádu, neboť bude budít dojem, že v této válce zvítězil. Irácké státní zřízení však zůstane na místě a tím bude Irák uchráněn před fundamentalistickou revolucí iránského stylu, jak by si to přál Khomeini. Rafsanjani prý tehdy dal ujištění, že on i jeho spolupracovníci by se s tímto urovnáním iránsko - irácké války uspokojili. - Tyto zprávy, obdržené od bývalého presidenta Bani-Sadra, ačkoliv jsou možná

pravdivé, nemohly být potvrzeny z jiných pramenů.

● ● ●
Bejrút. — Šijitská milice „Amal“ vede od května 1985 sporadicky boje proti Palestincům v úsilí zabránit guerilům PLO Yassera Arafata zbudovat si v jižním Libanonu opět základnu své vojenské moci, kterou ztratili v roce 1982 v důsledku izraelské invaze do Libanonu. V posledních dvou týdnech byly tyto boje proti Palestincům zvláště krvavé v palestinských táborech u měst Bejrútu, Sidonu a Tyru. Podle odhadu libanonské policie od 24. listopadu do 3. prosince bylo při těchto bojích zabito více než 400 Palestinců a více než 700 jich bylo zraněno. Milice Amal bojují všeobecně proti Palestincům a nikoliv pouze proti palestinským guerilům, kteří obvykle zůstávají neviditelní. V Tyru například milice Amal, vyzbrojené kulomety a raketovými granáty, vnikly do bezbranného palestinského tábora Al Bas, shromáždili tamní lid na návsi, „popravili“ jednoho palestinského učitele a zapálili „pro výstrahu“ obyvatel asi 70 obytných domů. Šijité dále ostřelovali z děl a moždířů palestinské tábory u Bejrútu a Sidonu. Nedovolují lékařskému personálu Červeného kříže přístup do těchto táborů, které obklíčují. V táboře Rashidiyeh u Tyru nechali bez lékařského ošetření vykrváčet 12 zraněných palestinských dětí. Izrael a Amal se nenávidějí na smrt; protože však oba chtějí zabránit proniknutí PLO do jižního Libanonu, izraelské dělové čluny pomáhaly milicím Amal ostřelovat z děl palestinský tábor Mieh Mieh u Sidonu. - Podle odhadů libanonské policie za posledních 18 měsíců bojů mezi povstalci „Amal“ a Palestinci bylo zabito na 1,400 lidí a 3,500 dalších bylo zraněno.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

SPORT

I. liga kopané v Československu

Výsledky 14. kola: Nitra - Sparta 1:1, Ostrava - Dun. Streda 3:0, Olomouc - Vítkovice 3:1, Dukla - Žilina 1:0, Plzeň - Prešov 4:0, Trnava - Bohemians 0:0, B. Bystrica - Č. Budějovice 3:0, Slavia - Čeb 1:0.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. SPARTA	26:5	20
2. BOHEMIANS	29:15	19
3. NITRA	25:15	17
4. OSTRAVA	25:17	16
5. DUN.STREDA	20:15	16
6. VÍTKOVICE	20:16	15
7. CHEB	16:22	15
8. SLAVIA	17:14	14
9. DUKLA	14:19	13
10. TRNAVA	13:23	13
11. OLOMOUC	20:20	12
12. ŽILINA	15:22	12
13. PREŠOV	17:24	11
14. B. BYSTRICA	14:22	11
15. PLZEŇ	16:19	10
16. Č. BUDĚJOVICE	10:28	10

★

KOPANÁ V USA

M.I.S.L.

Nový trenér Chicago Sting?

Nová sezona M.I.S.L. byla zahájena 14. listopadu a každý

klub sehrál nejméně 6. zápasů. Pouze dvě mužstva jsou stále bez vítězství a jedním z nich je Chicago Sting.

Před zahájením sezony, trenér Sting Willie Roy tvrdil, že bude mít výborné mužstvo se kterým může vyhrát celou ligu. Dnes po měsíci chicagští fanové stále čekají na první vítězství jejich Sting.

Dle prohiášení majitele Sting Lee Sterna je možné, že trenér Willie Roy obdrží funkci ředitele klubu a jeho místo převzme Eric Geier, anebo Granitza?

Tabulky M.I.S.L.

Východní skupina: V.P.

1. Baltimore	7	0
2. Cleveland	4	3
3. Dallas	4	3
4. Minnesota	1	4
5. Chicago	0	5
6. New York	0	6

Západní skupina: V.P.

1. Tacoma	6	1
2. Kansas City	5	1
3. San Diego	5	4
4. Los Angeles	3	3
5. Wichita	3	4
6. St. Louis	2	6

★
FENIS

Mistr - mistrů
Ivan Lendl

Lendl - Becker 6:4, 6:4, 6:4

Před více než 16,000 diváky na stadionu Madison Square Garden v New Yorku Ivan Lendl porazil Borise Beckera hladce ve třech setech.

Jeho odměna: \$1.010,000.- za 2 hodiny a 20 minut.

Po zápase Lendl řekl novinářům: „Nyní jsem opět zdrav, a moje důvěra se mi opět vrátila. Lidé co říkali, že Boris Becker je nejlepší, musí být potichu.“

A co Boris? „Ivanův servis byl jako nikdy předtím. On mě nedovolil hrát moji vlastní hru.“ Boris Becker obdržel za svoji porážku \$110,000.-

IVANE, GRATULUJEME!

★

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO-LIGA

Již v neděli dne 4. ledna 1987 bude zahájena nová sezona halové kopané (indoor) za účasti 20 klubů, které byly rozděleny do dvou divizí.

MAJOR-DIVIZE

1. Sparta, 2. Eagles, 3. Falcons, 4. Gr. White, 5. Kickers, 6. Lightning, 7. Schwaben, 8. Trevians, 9. Vikings, 10. Wauconda.

PRVNÍ DIVIZE:

1. Slovaks, 2. Aurora Kickers, 3. Fichte Rams, 4. Fortuna, 5. Bullets, 6. Lions, 7. Real F.C., 8. Wings, 9. United Serbs, 10. Royal Wawel.

Veškeré zápasy busou hrány na stadionu Odeum ve Villa Parku.

Vstupenky \$4.00 pro dospělé a \$2.00 pro děti a důchodce obdržíte v klubovnách jednotlivých klubů.

Buy U.S. Savings Bonds

VŠICHNI LABUŽNÍCI jsou srdečně zváni do restaurace „Sparta“ na **SRNČÍ HODY**

KDY?

V pátek, v sobotu a v neděli 12., 13. a 14. prosince 1986 vždy od 12. hodin

po celé odpoledne až do večera...

Všechny Vás upřímně zve Lád'a Gajda, manažer

Vynikající pohostinské vystoupení Nového divadla v Chicagu

O pohostinské vystoupení Nového divadla z Toronta se v Chicagu vyjednávalo již přes rok. Jeho uskutečnění si přáli všichni, kteří po léta sledují úspěšnou činnost nadšené exilní skupiny divadelníků, kteří se v Kanadě sešli z velké lásky k divadlu již v roce 1970.

Svou dráhu na „prknech znamenajících svět“ zahájili Jiráskovou „Lucernou“, hranou 14. března 1970 v Masarykově hale v Torontě při oslavě narozenin T.G.M. Od té doby křivka jejich úspěchů stoupala, až si vytvořili stále české „Nové divadlo“ rok od roku s rostoucí předplatitelskou obcí věrných diváků.

I sami herci „Nového divadla“ chtěli do Chicaga přijet, aby poznali „hlavní město“ české Ameriky a obdarovali nás výsledky své dlouholeté práce. Bylo však nutné překonat překážky časové i finanční, a shodnout se na datu vyhovujícím oběma stranám.

Uvědomte si třeba jen tu dálku z Toronta do Chicaga, a že se sem i tam muselo jet v noci, poněvadž všichni pracují, a divadlo, ačkoliv je profesionálně hrané, je jen jejich tak zvaným „koníčkem“. Velká láska a obětavost členů Nového divadla pro věc, které od začátku věnovali své talenty a volný čas dokázaly, že k nám přijeli.

Se strany hostitelů chicagského Oblastního výboru ČSNRA a Klubu Domov z NSČK byly to opět především starosti finanční, i když členové Nového divadla nám přijeli zahrát zdarma. Hrazení cesty a příhodné ubytování v motelu, aby ve volných chvílích po prospání mohli herci společně zkoušet, bylo však přece jen nákladné. Rovněž úprava jeviště si vyžádala mnoha příprav. V Chicagu, kde se dosud ojedinele hraje české divadlo je již jeviště málo a věci se těžko shánějí.

K uskutečnění dvojího pohostinského vystoupení Nového divadla došlo tedy konečně v sobotu večer 22. listopadu a v neděli odpoledne 23. listopadu v příjemném sále chicagského Velehradu.

Hra „U pokladny stál“, která se po obě představení hrála, je známá veselohra, napsaná kdysi pro Vlastu Buriana, který v ní hrál hlavní roli. Hra sama je lehká konverzační veselohra s milostnými zápletkami a záměnou osoby primáře Marka s bezvýznamným nemocničním

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

zřízencem. Teprve životnost a procítěnost hereckého projevu udělá z divadelní hry tohoto druhu - pravé divadlo. Tomu jsme byli svědky po obě představení našich kanadských hostů. Obecenstvo se bavilo výborně a často přerušovalo hru zaslouženým potleskem i na otevřené scéně.

Hra stojí a padá s představitelem hlavní role. Již jsme se zmínili, že kdysi byla napsána pro Vlastu Buriana. Soutěžit, či dokázat to, co uměl náš král komiků - Vlasta Burian - je opravdový kumšt. Franta Vainbuch to ale dokázal. Přesvědčil nás, že všechny pochvalné kritiky, které jej předcházely, naprosto v ničem nepřeháněly. Bylo by však krajně nespravedlivé nevyzdvihnout výkony všech ostatních herců, kteří ve hře vystupovali, a kteří charakter svých postav vystihli jedinečně. Byli to: Mirek Crhák, Irma Čulíková, Ferda Čulík, Jana Jeřábková, Marie Klečková, Pavel Král, Tomáš Mašek a Zdenka Novotná.

Sál Velehradu byl v sobotu večer i v neděli odpoledne téměř zaplněn. Smáli se a výborně se bavili všichni, kdo přišli, někteří dokonce dvakrát. Kdo se nemál byli ti, kdo z opatrnosti zůstali doma. Uslyší-li, že to bylo dobré, přijdou prý až po druhé! To je však ta smutnější stránka dnešního našeho společenského krajanského života... Tou si však dobrou zábavu, kterou jsme prožili, kazit nebudeme.

Zbývá ještě znovu srdečně poděkovat hercům Nového divadla jako jsme jim již děkovali po jejich obou představeních a popřát jim co nejupřímněji hodně dalších úspěchů nejen u nich doma v Torontě, ale na dalších zájezdech mezi krajany na americký kontinent, z nichž ten chicagský byl šťastným začátkem.

Sedící; pan „gremiální rada“, Ferda Čulík vedoucí souboru, Jana Jeřábková, úřednice nemocenské pokladny a milenka pana gremiálního rady; v pozadí Pavel Král, pojišťovací lékař Bruner; Marie Klečková, dcera gremiálního rady a nevěsta primáře dr. Marka, jehož roli zahrál Tomáš Mašek (s pinovousem).

Slečna sekretářka (Jana Jeřábková), její matinka - paní Irma Čulíková, nemocniční zřízenec a nakonec také diplomovaný „lékař“ v roli Vlasty Buriana - Franta Vainbuch a Tomáš Mašek v roli primáře dr. Maška.

Dcera pana rady (Marie Klečková) s Burianem - Frantou Vainbuchem.

Děkujeme srdečně a na shledanou!

Děkujeme rovněž všem tady u nás „doma“ v Chicagu, kteří svou pomocí přispěli - a bylo tentokrát potřeba mnoha ochotných a pomocných rukou, aby se pohostinské vystoupení Nového divadla z Toronta v Chicagu uskutečnilo.

Pořádající výbor chicagského Oblastního výboru ČSNRA a Klub Domov z NSČK.

F.U.

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

Svět drahokamů pestrou spoustu chová,
však jejich hodnoty jsou příliš vratký;
jen jeden klenot nesmírnou má cenu,
a tím jest pro nás srdce matky.

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

V neděli 21. prosince, o svátku sv. Tomáše - Apoštola se moje „lepší polovička“ a naše drahá maminka

Mimi KUBELKOVÁ
z Little Neck, N. Y.

dožívá v plném zdraví svých 65. - stále ještě mladých narozenin. I přesto, že když přijela ve svých patnácti letech do Ameriky a měla tu stejně těžké začátky asi jako naši první pionýři, i pak v dalších letech si zřejmě prožila mnohou trpkou chvílí, její pevná víra v Boha jí vždy dodávala neuvěřitelnou sílu, takže nikdy neztratila svůj milý a hřejivý úsměv.

Letošního 8. prosince - o svátku Neposkvrněného Početí Panny Marie, jsem jí - u příležitosti našeho 13. výročí šťastného sňatku - sice již vřele poděkoval, ale nyní v souvislosti s jejími narozeninami, jí to chci znovu v tomto přání opakovat: denně Pánu Bohu děkuji za to, že se naše životní cesty setkaly. Ta její nekonečná dobrota a laskavý úsměv nám prohřívají náš společný životní podzim.

**Drahá Mimi a naše zlatá maminko,
Bůh nám Tě opatruj, dej Ti stále dobré zdraví do dalších let, a buď nám i nadále naším „strážným andělem“.**

Tvůj milující manžel

FRANTIŠEK S DĚTMI

CZECH CHRISTMAS MUSIC

for your own listening pleasure
or gift giving - Available on cassettes

*** PÍSNĚ VÁNOČNÍ: 19 KOLED sung in Czech by the Lonsdale Koledy Choir with organ and instruments.
*** ČESKÉ MŠE VÁNOČNÍ: SONG OF THE BIRTH OF OUR LORD (Czech Christmas Mass) by Jan Jakub Ryba. This 1796 masterpiece is a charming pastoral choral work for choir, soloists, and organ sung in English by the New Prague Area Community Choir, directed by Sr. Anita Smisek, O.P.

Cassettes available for \$7.95

Songbook for Koledy Collection \$3.95

Order from:

Sr. Anita Smisek, OP
110 Columbus Ave. N.
New Prague, MN 56071

Make checks payable to Dominican Sisters
Add \$1.00 per order for postage and handling

**ODBOČKA „28. ŘÍJEN“
ČSNRA**
POZVÁNKA

Odbočka 28. říjen ČSNRA vás srdečně zve na banket, který pořádá na závěr letošní tenisové sezony,

v sobotu dne 13. prosince 1986
v 6:30 večer v restauraci
„Café Europe“, 5710 West
Cermak Road, Cicero, Ill.

Na banketu budou rozdány ceny hráčům, kteří se zúčastnili tenisového turnaje, sehraného 6. září 1986 na dvorcích Morton West High School v Berwynu, Ill. pod záštitou Mid-America Federal Savings, Cicero, Ill.

Přijďte všichni a svou návštěvou povzbudíte mladé hráče do dalších tenisových utkání, ve kterých se může zrodit i nová tenisová hvězda.

V rámci večera bude podávána společná večeře „family style“ (vepřová - kachna - hovézí) - přivítání přítomných - Pavel Vaněček předvede na filmu krátké záběry z pořádného turnaje, a na ukončení bude rozdán cen vítězům.

Cena večera je \$10.00 za osobu. Aby se mohla učinit objednávka večeri v restauraci včas, je nutno se přihlásit nejpozději do 10. prosince 1986. Šeky vystavte na „Chapter 28, October“ a zašlete na pokladnici: Richard Pur, 8303 Pleasant View, Willow Springs, Ill. 60480, telefon 839-0989.

Vtip

Byl Velký pátek. V domě kultury skončil v poledne 17. sjezd KSČ, Gustav Husák se vrátil na Hradčany, zasedl v kanceláři a podpisoval lejstra. Udeřila třetí hodina, na chodbě se ozval strašný rachot, někdo kopl do dveří, ty se rozletěly a v nich stál svatý Václav v brnění.

„Gustave, je Velký pátek, tři hodiny. Blaník se otevřel a poněvadž je nejhůř, jsem tu v čele rytířů. Přišel náš čas.“

Husák, zkoprnělý zjevením, začíná koktat: „Vá. Vá. Václave, co...co...co blázníš? Jaké nejhůř? Tuhle, podívej se, máš čerstvá usnesení 17. sjezdu, právě jsem je podepsal. Sedni, přečti, podumej a teprve potom jednej.“

Stalo se. Svatý Václav sundal přilbu, povolil košili, usedl a dal se do čtení. Bral to opatrně, řádku za řádkou, list za listem. Uplynulo půl hodiny, celá, až po dvou hodinách svatý Václav dočetl, sklápěl desky, položil je Husákoví na stůl, vstal, utáhl košili, nasadil přilbu, šel k oknu, otevřel je a dolů do hradního nádvoří zahřměl: „Chlapci, nasedat na koně! Náš čas dosud nepřišel. Zpátky do Blaníka odpočívat. Bude ještě hůř.“

Josef Kopta:
JEŠTĚ JEDNOU V MLADOSTI MÉ KRAJE ...

(Dokončení z min. čísla)

6. května v podvečer

Na padesát tisíc lidí se poklonilo básníkovi v Pantheonu, který byl ve čtyři hodiny odpoledne uzavřen. Snad třikrát, snad čtyřikrát tolik lidí naplňovalo ulice a náměstí, jimiž měl projeti pohyblivý katafalk od Národního musea na Vyšehrad.

Černý vůz s vysokým černým lešením přibyl po čtvrté hodině k musejní rampě a jeho trojspřeží sestávalo ze šesti běloušů, jejichž podkovy chvílemi zacvakaly do hlubokého ticha jako křesadla, bijící o křemen. Lidí bylo všude k nespočítání, ale spíše se podobali moři zkamenělých postav, nežli živým zástupům. Svatý Václav, vévodící nejkrásnějšímu náměstí, nebyl nikdy v takovém souladu se svým okolím jako v té vroucně ztišené a znehybnělé hodině.

Nedalo mnoho práce vrty si do paměti všechny výjevy, které se daly na vyklizeném prostoru hlavního dějiště před započtím poslední jízdy. Režie mohla pracovat jen se spornými prostředky, z nichž padlo do očí zvláště devět jízdních gardistů ve starých polních přilbicích, trubače nepočítajíc. Ten se musil spokojit s měkkou čapkou, která v ničem nezadala jeho koni, omšelému a ochablému. Tato prostota přenášela pohřeb do časů básnickovy smrti, kdy nebylo možno postavit k rakvi čestnou stráž v stejnojmenné národního vojska. Byl to tenkrát pohřeb, jaký vystrojují chudí pozůstali, jimž je těžko přesvědčit strohé úřady, že neumřel jakýsi notářský písař, nýbrž národní básník. Tak bylo Karlu Hynku Máchovi měřeno před sto dvěma lety, kdy ani v českém životě nebyla zpráva o jeho smrti přijata s oním vzrušením, které by bylo úměrné velikosti mladého, smělého díla i zmařené naděje. Byla by to i dnes chabá náhrada za dávné nepochopení průkopnického činu, kdyby bylo mělo zůstat při houfečku lidu v národních krojích, jejichž barvy zpestřovaly prázdnotu a šed musejní rampy. Postačil jediný pohled na nesmírné zástupy v svažující se prostora Václavského náměstí, aby duše nabyla jistoty, že nepochopené, ba i kamenované slovo kacíře se za desítky let proměnilo nejen v básnický zákon, nýbrž i v živý duchovní chléb národní každodennosti. Národ v celé své úplnosti, která v živých utajuje mrtvé i nenarozené, čekal na chvíli, jejíž začátek se blížil. Neměla vrcholit v jásavých zvucích tirád a v pompésním pathosu velkolepého divadla, nýbrž v tichých, horoucích zasnubách všech českých duší s nesmrtelným duchem Genia české země.

Před pátou hodinou se započal v Pantheonu krátký církevní obřad, který vykonalo duchovenstvo vyšehradské kapituly. Přitichlá modlitba byla v souladu se zbožným rozpoložením myslí, které upínal k rakvi český lid. Po všech končinách vlasti se shromáždil u rozhlasových přijímačů a snad každý okamžik, jehož hmotný obraz jej nemohl rozptýlit, prožíval ještě hlouběji, ještě duchovněji. Poté, když rakev, zahalená do vlajky, spočinula na vysokém katafalku pohřebního vozu a dvě sporé hlídky jízdních gard vytvořily vpředu a vzadu čestný doprovod, mohli si posluchači z ostrého cvakotu koňských kopyt vytvářet přelud k obrazu své touhy. A mohli si představovat, jak kráčí veliký, nekončící průvod pražskými ulicemi, třebaže ve skutečnosti jimi ujížděl v tempu bílého trojspřeží černý vůz s rakví na vrcholu, po jeho bocích dva jízdní gardisté, před ním čestná hlídka se dvěma černými auty s duchovenstvem a za ním řada černých aut s oficiálními osobnostmi, s členy pořadatelského výboru a s žijícím příbuzenstvem Karla Hynka Máchy. Tři gardisté a trubač se zmlklou polnicí cválali na konci. Po květech, jimiž zejména děti posypávaly ulice, jeřáb básník májovou Prahou k Vyšehradu, kde měla jeho tě-

lesná schrána po novém putování spočinouti navždy. Doprovázely ho i zvony všech pražských chrámů. Když míjel Národní divadlo, zazněly mu v ústrety fanfáry a nad řekou se otvíral pohled na Královský Hrad, odkud mu vyzváněly svatovítské zvony.

Asi hodinu jel tento průvod k branám Vyšehradu, nad nímž se již začínalo lehounce smrákat. V šest hodin stanul na prostranství před chrámem sv. Petra a Pavla, vítán jeho zvony, které zněly již od té chvíle, kdy se čelná jízdní hlídka objevila na Výtoni. Teď rozechvívá vánek velikou vlajku, vztyčenou mezi dvěma řeckými ohni, a vyšehradský farář, správce této nejdražší a nejtíší obce, uvádí do chrámu černé nosiče rakev, která bude uložena do chórové kaple po pravé straně kostela. Varhany ji pozdravují mohutnými akordy Královského pochodu ze Smetanova Dalibora. Po noci, která se pomalu blíží, spočine rakev na katafalku uprostřed chrámové lodi a u oltáře započne slavná mše svatá. Tak projde nedělní dopoledne a přiblíží se chvíle posledního zastavení, za nímž se uzavře nový hrob. Je již vykopán a třaslavý svit prvních hvězd nad jeho černou hlubinou spojuje přítomný čas s dalekou minulostí, kdy srdce básníka jímaly tytéž hvězdy a tatáž tišina odpovídala z věčných nebes na jeho marné volání.

V neděli 7. května

Po celou noc dleli v chórové kapli bohoslovci na modlitbách, a když byla rakev po ránu přenesena do středu chrámové lodi, stanulo jich šest za vysokým křížem v hlavách katafalku. Ten obklopovaly dvě řady voskovic a čestná stráž studentů s tasenými rapíry. Dnes se ke každému z těchto studentů přidružila dívka v bílých šatech a její rozechvělá ruka tiskla k ňadrům kytici z bílého šefříku a konvalinek. Dlouho před začátkem mše svaté, který byl určen na jedenáctou hodinu, naplnil se chrám věřícími a jen lavice, vyhrazené pro oficiální hosty, čekaly na jejich příchod. Když se skončil, přistoupilo k ozářenému oltáři duchovenstvo v nejslavnostnějších rouchách a Msgre Bohumil Stašek celebrouval velkou mši svatou za doprovodu varhan, z nichž při zahájení bohoslužeb zazněla Smetanova skladba Bože mocný. Za mše zpíval pěvecký sbor Smetana Foerstrův chorál Svatý Václave, po něm člen České filharmonie Černý hrál na violoncello Dvořákov Klid, a když na sklonku bohoslužeb dozněla Foerstrův Mír, přednesl pěvecký sbor národní hymnu v Pickově nastudování. Po požeňnání se Msgre Bohumil Stašek odebral s kněžstvem ke katafalku, kde proslovil vzrušené kázání a složil slib všem buditelům, umělcům a vlasteneckým pracovníkům, odpočívajícím v posvátné půdě starodávného Vyšehradu.

Čas se již posunul daleko přes poledne, když dozněla společná modlitba a slavné bohoslužby byly skončeny. Ale lidé zůstávali na Vyšehradě, kde již o polednách byly zaplněny všechny cesty a příchody množstvím pražského lidu, který chtěl být účasten odpoledního pohřbu. Hřbitov byl uzavřen, neboť ani z tisíciny by nepojal ty, kteří toužili doprovodit básníka ke hrobu. Vstup tam bude dovolen jen na vstupenky, jak to určila malá rozloha přeplněného hřbitova. I střed chrámu s řadami lavic a přistavených židlí zůstával vyhrazen omezenému množství oficiálních hostů a obecnost mohlo prodlévat jen v dlouhých bočných prostorách, kam se natěsňalo dlouho před třetí hodinou. Doufalo, že se bude moci připojit k průvodu, který projde Šulcovou ulicí dolů kolem kaplanky, alejemi kvetoucích kaštanů a šefříků dojde až k Pražské bráně a odtud zahne na strmou cestu, vedoucí k jižní brance hřbitova.

Ve tři hodiny byl přeplněný chrám uzavřen a prelát Msgre Antonín Wunsch, vyšehradský děkan, zahájil u rakev krátký výkrovní obřad, který zakončil Pěvecký sbor pražských učitelů zpěvem Zdrávas Královno. Za hláholu zvonů byla rakev vynášena na prostranství před chrámem,

kde se řadil průvod, v jehož čele stanuly dvě dlouhé řady studentek v bílých šatech. První tři nesly velikou lyru z čerstvých květin, ostatní po kytičce z šeříku a konvalinek. Za ně se připojila mládež v českých a moravských lidových krojích, potom nastoupil chrámový sbor, za ním zaujalo místo duchovenstvo kapituly a potom následovali nosiči mar, na nichž spočívala rakev v trojbarevné vlajce. Tu tiše obklopila čestná stráž dvanácti studentů a dvanácti studentek. Za rakví se seřadili oficiální hosté, zástupci národních spolků, kulturních institucí, spisovatelé, básníci a představitelé české vědy i umění. Připojilo se k nim obecnstvo, které prodlévalo v chrámě. Za zvuků lesních rohů se dlouhý průvod hnul a vydal se na cestu vyšehradskými alejemi, které s obou stran svíraly nescíslné zástupy obecnstva. Byly to široké hradby těl a na některých místech ohraničovaly i okraje strmých strání. Chrámový sbor zpíval žalmy. Když na chvíli umklal, bylo slyšet mocný křik ptačích družin, opojených a rozjařených.

Tak zněl i kvetoucí hřbitov, kde byla rakev donesena před Slavín a postavena na kamenný katafalk, který byl ozdoben závěsem z modrobílého hedvábí. Zde zazpíval sbor Smetanovu Modlitbu, po níž člen Městských divadel na Král. Vinohradech Václav Vydra recitoval poslední zpěv Máchovy básně Máj a spisovatelstvo se rozloučilo s největším českým básníkem.

„Není lehká země, do které Tě ukládáme. Celý náš národní osud byl ještě tvrdší než tato země. Ale žili jsme, pracovali jsme, bojovali jsme. Tato země celou svou polohou je určena k hrdinství.“

Vyrostl jsi z půdy královského města Prahy. Do ní se vracíš jako princ z básnické, ušlechtilé větve, jako kralevic. Jako vždy v měsíci máji byl Tvůj pomník na stráních Petřína zasypán květy mladých a milujících srdcí, tak také jistě i k Tvému hrobu budou putovati všechna česká srdce. Říkáš-li ve svém verši: „Ach, a jen země je má,“ tedy opravdu je to ta nejměkčí a nejpevnější země zde na vyšehradské skále, která je Tvá. A tu všichni slyšíme slova a zpěv Smetanovy Libuše: „Můj drahý český národ neskoná“.

Čeští básníci odnesli potom rakev ke hrobu. Po závěrečných modlitbách k němu přistoupil člen činohry Národního divadla Eduard Kohout a přednášel báseň Josefa Hory, napsanou k tomuto dni, ke dni 7. května. Dozněl poslední verš a po chvíli ticha, které rušil jen pokřik veselých ptačí havěti, byla rakev pomalu spouštěna do hrobu. Dubové dřevo se dunivě třelo o hranu hrobu a pražští učitelé zpívali národní hymnu, jejíž poslední věta přisvědčovala: Země česká, domov můj.

Začalo se dlouhé putování lidu k čerstvému hrobu a dunění hrud se střídalo s křehkým šelestem květů, pršících na rakev. Na stuze věnce, položeného k pomníku, který sem byl přivezen z litoměřického hřbitova, čtly oči dojatých Pražanů verš z Máchovy básně: „Ještě jednou v mladosti mé kraje!“ (1940)

Světový komunismus by se chtěl znovu zmocnit jihoamerického státu Čile

(Pokračování ze str. 1)

Havaně - se však rozhodli, že vládní změnu v Čile bude nutno provést násilně, a proto soustředili svou veškerou pozornost na budování mocného guerilového hnutí. Podle odhadů v Čile už nyní operuje asi 6.000 komunistických guerilů. Čilští komunisté by chtěli postupně vyvolat v zemi ozbrojený konflikt velkého rozsahu a násilně tam nastolit marxistickou revoluční vládu. V této souvislosti je také nutno chápat nezdárený pokus o atentát proti Pinochetovi letos v září. Ke konci října pak čilská policie zatkla několik ze 30 členů komanda, které vskutku „mistrně“ provedlo svůj pokus o atentát; tito se po komunistickém typu výsledků nakonec přiznali k tomu, že byli vytrénováni na Kubě a v Nikaragvě.

Objevením skrýší zbraní hrozba komunistického povstání Čile ovšem nezanikla. Má se za to, že tím byla zneškodněna pouze asi polovina všech zbraní, tajně dopravených do Čile pro tamní komunistické guerily. Protože pak sovětské, kubánské a polské „rybářské“ lodě se stále přibližují k čilskému pobřeží a předávají tajný náklad čilským rybářským lodím - ve vzdálenosti asi 300 mil od pobřeží - čilské válečné loďstvo s pomocí výzvědných letadel bude nyní soustavně pozorovat pohyby a akce těchto cizích lodí při čilském pobřeží.

Západní tisk téměř úplně ignoroval toto objevení velkých skrýší zbraní v Čile; a považoval všechno za pouhý „trik“ diktátora Pinocheta. Toto objevení však mělo pro čilské komunisty dva nepříznivé důsledky: 1) Ztratili velké množství zbraní,

čímž byly vážně oříseny jejich původní operační plány a ztratili mnoho „sympatií“ i u demokratické režimní opozice. 2) Jejich strategie spojení v „Lidové národní fronty“ s politickou dovolenou opozicí proti vládě vojenské junty ztroskotala, alespoň pro blízkou budoucnost. Umírněný politický střed hned potom energicky zamítl cestu násilí a zřekl se svého spojení s komunisty. Křesťansko - demokratická strana - (přední síla opozice proti Pinochetovi v politickém středu) - už dva týdny po objevení zbraní kategoricky odsoudila strategii ozbrojeného povstání, která prý pouze rozděluje Pinochetovu diktaturu. Oznamila, že už nechce a nebude s komunisty spolupracovat. V té době také USA varovaly tuto stranu před taktickým spojením s komunisty. Když pak marxistické „Lidové demokratické hnutí“ vyhlásilo na 16. října protestní demonstrace, žádné mírné opoziční strany se jich už nezúčastnily, ačkoliv předtím se tisíce Čilců zúčastňovalo protestů, vyhlášených komunisty. V přítomnosti jsou v Čile komunisté považováni za politické vyvrhly, a „Lidová fronta“ je na dlouhé měsíce považována za mrtvou.

Moskva s Havanou se však ani v budoucnu nevzdají svého cíle, a budou všemožně usilovat o zkomunisoání i této země.

Jsou však obavy, že těmito událostmi nebezpečí komunistického převratu v Čile po odchodu generála Pinocheta nezaniklo. Komunisté budou mít zbraně ve svých rukou a jejich terorismus se bude stupňovat, nepodaří-li se Pinochetovu režimu je úplně zlikvidovat. Podle mínění politických pozorovatelů

Pinochetova diktatura čím bude přísnější, tím více bude nadržovat komunistům. A když je nebude stíhat, zase budou provádět sabotáže a znovu se organizovat.

Pinochet užívá totiž existence komunistického nebezpečí k ospravedlnování své zvýšené politické represe, a to nejen vůči komunistům, nýbrž i vůči umírněné politické opozici k níž se komunisté „přifařili“. V tom by měl urychleně hledat nápravu. Jinak opozice proti němu bude růst jak ve veřejnosti, tak i v armádě. Komunisté se budou snažit tuto opozici znovu ovlivňovat a usměrňovat, a zároveň ji budou zintenzivňovat svými teroristickými akcemi. Tak by chtěli nakonec vyvolat povstání veškeré opozice, které by vedlo k pádu Pinochetova režimu. Komunisté by pak donutili příští vládu - (v případě potřeby i zbraněmi) - k odstoupení, a sami by pak utvořili svou vlastní „vládu lidu“, jako to udělali v Československu. - Denní tisk na Západě si sotva povšiml tohoto posledního velmi důležitého vývoje událostí v Čile, a dosud se nikde neobjevilo ani jméno dnešního sovětského velvyslance v Santiagu, ani nebyl udán počet sovětských zaměstnanců - špiónů tohoto velvyslanectví. - Z toho všeho však je vidět, že ani Gorbačovova vládní klika v Kremlu, nedá svobodnému světu pokoj a bude se snažit i nadále vyvázet svou bolševickou revoluci do zemí západní zájmové sféry. A naši páni politici ve Washingtoně se k ohromné radosti Moskvy nyní baví hledáním viníka, který se odvážil poslat potajmu potřebnou pomoc obráncům svobody v Nikaragvě, když jí nejvíce potřebovali a zaslepení páni kongresníci na washingtonském Kapitolu se hrozně zdráhali jim ji poslat, ačkoliv tam bojují i za klidnější budoucnost USA!

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Československá ženská národní rada v exilu sděluje svým členkám a přátelům, že z našich řad po delší, zákeřné nemoci odešel na věčnost v pondělí 8. prosince 1986 její dlouholetý podporovatel, přítel a spolupracovník, milovaný manžel naší dlouholeté členky, sestry Vlasty Růžičkové, pan

FRANTIŠEK RŮŽIČKA

známý krajaňský kožišník,
bytem v Hinsdale, Il.

Sestře Vlastě a celé pozůstalé rodině
vyslovujeme hlubokou soustrast.

Maru Friedová
předsedkyně

Věra Rokničová
jednatelka

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večeř domu

BAZAR ČŽNR

BYL VELKÝM ÚSPĚCHEM

S upřímnou radostí píšeme tento referát: předvánoční bazar, který se konal v neděli 7. prosince 1986 v American Legion Hall (Post 96), Cicero, Illinois, byl velkým úspěchem. Bazar ukázal, že přes všechny náreky o ubývání obětavých pracovníků a poklesu zájmu, dají se takové podniky pořádat, jen když je dobrá vůle a spolupráce.

Pořadatelky bazaru neměly snadný úkol, ale vložily se do práce s takovou pílí a s takovým nadšením a láskou, zároveň s velkou pomocí pánského výboru, že výsledek bazaru předčil všechna očekávání.

Letošní „vánoční bazar“ se opět konal v „American Legion Hall“ v Cicero, Il., která nás hostí každým rokem. Místnost byla vkusně vánočně vyzdobena a jídelních stolů bylo dostatek. Bazar byl otevřen v 11 hodin dopoledne, aby návštěvníci měli možnost si nakoupit domácího pečiva, perníků a drobného čajového pečiva, což je specialitou ČŽNR. Dále to byly stánky s ručními pracemi, čs. křišťálem a keramikou. V poledne kuchyně podávala teplé obědy.

Bazar zahájila a přivítala hosty předsedkyně Maru Friedová a sestra Rokničová. Zlatým bodem bazaru byl oblíbený dětský vánoční program, který sestavila a nacvičila sestra Boženka Veisová spolu s paní Rybovou a s paní Štěpánkovou. Bazar skončil s mikulášskou nadílkou, kde Mikuláš - (S. Roknič) - promluvil k dětem i dospělým a s pomocí anděla - (sl. Černá) - a čertem - (Otec ml.) - začali rozdělovat dlouho očekávanou nadílku. Obecenstvo odměňovalo s oparadovým nadšením naše mladé účastníky upřímným potleskem; dětské hlásky se dozajista dotkly srdcí našeho československého obecenstva.

Na tvářích všech zúčastněných členek bazaru, at' byly v kuchyni, nebo ve stánkách, na jevišti nebo se zúčastnily organizace, byla vidět radost, že se všechno tak pěkně vydařilo a měli z toho radost i všichni, kdo tam přišli.

Bazar Československé ženské národní rady otevřel opět lidská srdce a dokázal, že „evangelijní pokoj lidem dobré vůle“ ještě mezi námi vládne, jakmile mu právě svá srdce otevřeme.

Za tiskový výbor
Kov.

Prosíme, oznamte námi včas
změnu své adresy

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

5. Mít zajištěnou a spravedlivě odměněnou práci

Církev hájí právo na práci jako na nezbytný prostředek k udržení rodinného života. Zdůrazňuje se takové právo na práci, kde práce je zdrojem bezpečného a klidného života i velmi početné rodiny.

Je tedy dle učení Círky povinností státu nejen pečovat o to, aby nebylo nezaměstnaných, nýbrž aby pracující občané byli za svou poctivou práci tak odměňováni, aby mohli opravdu slušně žít a vystupovat v lidské společnosti jako rovnocenní jedinci. Papež Lev XIII. zdůrazňuje již roku 1891 ve své encyklice *Rerum novarum*, že mzda pracujícího dělníka má být taková, aby se každá rodina mohla těšit z určitého stupně blahobytu a dovolit si nejen to, co je nezbytné potřebné k udržení života, nýbrž i to, co život dovoleným způsobem přijímá a činí opravdu krásným.

Obhajoba rodinné mzdy je jednou z nejkrásnějších tézí křesťanské sociální morálky, poněvadž teprve mzdou, dostačující ke slušnému udržování početné rodiny, se napomáhá národům a lidské společnosti udržet a zvýšit přirozený populační přírůstek a teprve ve vzájemném pocitu bezpečnosti a blahobytu všech členů rodiny spočívá vrchol opravdové spokojenosti jejich jednotlivých členů.

6. Přiměřeně vlastnit a užívat hmotný majetek

Požadavkem křesťanské sociologie je také přiměřené užívání hmotných dober, přípustné celkovým stavem veřejného blahobytu a úměrné zodpovědnosti a povinností jednotlivých členů. To znamená, že Katolická Církev v podstatě hájí právo na soukromé vlastnictví alespoň v menším měřítku, i když připouští, že jeho rozsah a způsob užívání může být státem regulován a omezován s ohledem na všeobecné veřejné blaho.

Nynější svatý Otec správně zdůrazňuje, že možnost menšího osobního majetku pozvedá proletariát nad stádovou bezvýznamnost a dává jedincům pocit občanské rovnoprávnosti a hospodářské bezpečnosti. Vlastnické právo vyplývá z lidské přirozenosti a jeho používání zvyšuje pocit zodpovědnosti jednotlivce vůči celku, zvyšuje radost ze života a podněcuje hlavně jeho podnikavost a iniciativu.

Ovšem každé vlastnictví má takovou svou sociální funkci a nemůže se plně vymknout státním předpisům a zákonům, které mají na zřeteli všeobecné blaho a opravdovou sociální spravedlnost. Proto může být ve veřejném zájmu vlastnické právo omezeno i co do míry i co do způsobu užívání.

7. Sdružovat se v zájmové skupiny

Konečně bychom se měli ještě dotknout tak zvaného práva shromažďovacího, které bylo rovněž zdůrazňováno Piem XI. v encyklice *Divini Redemptoris*. Jedná se o právo, které je nutným předpokladem každé demokracie, ba můžeme říci nosným sloupem její bezpečnosti a jejího trvání.

Je přirozené, že lidé, blízcí svým politickým přesvědčením a ideovou orientací, se rádi seskupují ve větší celky k obhajobě svých práv a k posílení své služby celku. Právě tak se společnými zájmy rádi sdružují k obhajobě a posílení svých stavovských zájmů.

Takové sdružování hájí Církev vždy velmi důsledně. Na příklad ve jmenované encyklice *Rerum novarum* je zdůrazňováno, že stát, který by lidem bránil v této přirozené touze po sdružování, by jednal vlastně proti svým vlastním zájmům, sám by podřýval své základy, protože právě tyto sdružovací tendence člověka daly vznik národní společnosti.

Závěr

Dotkli jsme se základních požadavků, jimiž hájí Církev práva jednotlivého člověka a odráží otevřené i zastřené útoky, jimiž se ničí jeho svoboda a duševní i mravní autonomie. Tak si počínala vždy, tak jedná důsledně dnes a z této důslednosti nesleví ani v budoucnu.

A i když bude proti ní bojováno všemi prostředky, tato naprostá shoda mezi teorií a praxí, mezi úmyslem a činem bude vždy - tak jako byla k minulosti - jejím vítězstvím.

D. - RODINA

Reforma rodinného života ve smyslu křesťanských tradic je nejdůležitějším činitelem celkové znovuvýstavby naší národní společnosti. Je to dnes všeobecně připouštěno a uznáváno. Vynikající lidé, zodpovědní za vedení státu, volají po zdravé reformě rodiny a také pan prezident dr. Eduard Beneš pronesl v tomto ohledu slova jasná a rozhodná.

Musíme se tedy v řadě našich sociálních témat dotknout také rodiny, její povahy a poslání. Také zde nám jde v první řadě o to, abychom ozřejmili křesťanské stanovisko k původu, mravnímu významu a sociální funkci rodiny.

Původ rodiny

Racionalistické pojetí života, které ovládalo minulé století, hazardující při tom příliš nesevdomitě s tak zvanou vědou, sahá svými úponky i do našeho století, zapřičiňující zmatek a chaos. V podstatě má toto pojetí málo lásky k čisté vodě, zato však oplývá upřílišeným polemismem proti křesťanství.

Dle této teorie člověk není leč posledním výsledkem spontánního vývoje živých bytostí; tyto povstaly z jedné nebo více prvotních buňek anebo dokonce samovolným, náhodným plozením z neživé hmoty. Také se připouští, že hmota je vnitřně nadána touto generační schopností, ale neodpovídá se na otázku, jak tato generační schopnost ve hmotě vzniká.

Prvotní člověk, když se odloučil od svého živočišného otce, neměl podle této hypotézy žádného mravního zákona, pouze jakýsi amorální pud. Avšak román není ještě u konce. Teprve začíná. Následuje období toulavých hord, v němž se uplatňuje pohlavní promíšenost. Následuje období prvenství žen neboli matriarchát. Teprve po něm přichází patriarchát: skupina žen je uloupena k službám mužů a prvenství a nadvláda mužů se upevňuje. Uplatňuje se polygamie a teprve po ní se utváří konečně stálá rodina monogamická. Celá tato domněle vědecká konstrukce je snad dobře vymyšlená, není to však v podstatě nic jiného než domek z karet.

Podrobme ji krátké kritice.

Už jsme poznali, že mezi člověkem a kteroukoliv nižší bytostí je nepřeklenutelná propast především pro ustavičný pokrok lidské společnosti, který nemá mezi ostatními živočichy obdoby ...

Moderní studia etnologická, prováděná s největší objektivností, vedou k přesvědčení, že nynější pygmejové a pygloidé představují praprototypy primitivních národů. Tito trpasličí lidé mají však velmi vysoké a vznešené pojmy nábožensko-mravní. A co nás nejvíce zajímá, mají velmi ušlechtilý pojem o manželství. Jejich rodina je monogamická, zachovávají předmanželskou čistotu, rozluku připouštějí jen v případech zcela zřídka a odjedinejších, nikdy však, byli-li manželé obdařeni dětmi.

Jakmile jsme odstranili z cesty materialistický a evolucionistický nános, je chůze již zcela jednoduchá. Zdravý rozum i Boží Zjevení se shodují v tom, že rodina má svůj původ od Boha.

Rozum konstatuje, že muž i žena jsou jeden pro druhého; a to nikoli pouze pro spojení tělesné - pomíjející - ale i pro spojení duší a srdcí, které je povahy trvalé. Vznik nového života je pro ženu mnohem náročnější než pro muže. Ukládá jí nové těžší povinnosti. Otec, který nový život zplodil, nemůže ponechat matku a dítě jen tak svému osudu. Vždyť malá lidská bytost je po mnoho let - na rozdíl od všech ostatních živočichů - naprosto neschopná postarat se sama o sebe. Nemá dostatečně rychlý vývoj ani podivuhodné instinkty, jimiž jsou nadána zvířata od samého narození. To je zřejmý důkaz, že dítě nesmí být opuštěno a ponecháno samo sobě a nepřizní svého okolí. Musí být svými rodiči živeno, chráněno a vychováno.

Zjevení Boží mluví pak jednoznačně. Stačí si přečíst vznešené stránky Geneze, které potvrzují Evangelium. Podle Písma je Stvořitelem člověka Bůh. On učinil ženu, aby byla mužovou družkou: »Není dobře, že je člověk samotný. Zjednámu mu pomoc, která by byla jeho protějškem« (Gen. 2, 18). Bůh žehná prvěmu sňatku a stanoví jeho stěžejní zákony (Gen. 1, 28).

V Novém Zákoně pozvedá Ježíš Kristus manželské ustanovení, upadlé vlivem lidských vášní v polygamii a rozluku, k prvotní vznešenosti, pšnosti, a dává manželské smlouvě důstojnost svátostnou. »Toto tajemství je veliké důležitosti; chci říci, že se uplatňuje na Kristu a Církvi« (Ef. 5, 32), zdůrazňuje sv. Pavel.

Svátost manželství předpokládá nadpřirozenou milost posvěcující čili nadpřirozenou skutečnost, která činí člověka účastným božské přirozenosti a způsobuje pomocnou milost svátostnou, která manželům zjednává zvláštní Boží pomoc, potřebnou pro plnění těžkých povinností jejich stavu, jak k sobě navzájem, tak ke svým dětem.

Křesťanský názor na rodinu je dán Bohem a proto je potvrzením přirozeného zákona a tedy jedinou zárukou spořádané, mravně a pozhnané lidské společnosti.

Manželství je věcí svatou. Svatební obřad je považován u všech národů za posvátný. Tajemství plození nás velmi přibližuje tajemství stvoření. Otcovství lidské je obdobou otcovství Božího. Židovské a křesťanské náboženství pozvedají pak tento posvátný charakter manželství na nejvyšší úroveň.

(pokračování příště)

**Pope John Paul II
Homily at Mass
Hobart, November 27**

*„You are the salt of the earth...
You are the light of the world”
(Mt 5,13-14).*

I want you to know what joy it is to be with you at this celebration of the Eucharist. Together with you and with the Church throughout the world, I give thanks for the gift of faith which had brought us the salt and light of the Gospel. Let us join our hearts and voices in praising Christ, who, in the first place and above all, is the light of the world.

I know that the Church in Tasmania has a most interesting history, which shows how divine providence had been at work in your midst. At the beginning of the 19th century, the Catholic faith was sown here against many odds. Your forebears came with both hope and anxiety to a land that perhaps seemed rather unpromising. Some came as free settlers; many were not free. And this land was very far from the world they had known.

After the first settlement, almost 20 years had to pass before the first priest, Father Philip Conolly, was permitted to enter Van Dieman's Land. From poor beginnings what riches flowed! Valiant parents reared and educated their families in the knowledge and love of Christ. In the next 150 years, women religious in large numbers, together with priests and religious brothers, raised the hopes of this young Church and served here with great generosity.

You remember with pride and affection Bishop Robert William Willson, your first bishop, who worked successfully to put an end to convict-transportation, and who established the local Church on a more solid basis. Your ancestors in the faith left behind an impressive record of Gospel service, seen for example in the fact that from Tasmania came Father Daniel Connell, the first Australian-born priest; Sister Teresa Robertson, the first Australian-born woman religious; and Brother Patrick Kinner, the first Australian-born religious brother.

The faith that has grown so well since it was first planted lives on today in all of you. And as the Successor of Peter I have come to join you in giving thanks for your rich heritage and to encourage you to transmit this precious treasure to fu-

ture generations.

The first reading for today's Mass shows that the disciples of Jesus become the „salt of the earth” and „the light of the world” when they humbly ask God for „the spirit of Wisdom” (cf Wis 7,7). Only in „the spirit of wisdom” can we undertake the tasks that Christ entrusted to his first disciples, the responsibilities that the Church restated so clearly for us at the Second Vatican Council.

The Council, in fact, devoted a whole document to the role of the Church in the modern world. For example, it said: „The Church, at once a visible assembly and a spiritual community, goes forward together with humanity and experiences the same earthly lot which the world does. The Church not only communicates divine life to people, but in some way casts the reflected light of that life over the entire Earth. This she does most of all by her healing and elevating impact on the dignity of the person, by the way in which she strengthens the seams of human society and imbues the everyday activity of people with a deeper meaning and importance” (Gaudium et Spes, 40).

The Church is not afraid to live in the world, even though she readily sees the brokenness and sinfulness which abound. When, in the light of Christ, she sees violence and oppression for what they are, when she encounters injustices of any kind, she does not withdraw within herself and try to hide behind the safety of church walls; she does not abandon her mission of evangelization and service. The Church reaches out with compassion to the homeless and refugees; she hears the cry of the poor and the oppressed. The Church knows well that she is a pilgrim community of faith called to serve the human family with evangelical openness and authentic love.

Some people mistakenly claim that since Christians are seeking a heavenly city they have no genuine concern for other people's earthly needs. This is far from the truth. For to

follow Christ is to be even more strictly obliged to be a responsible citizen and an active member of the human community. There can be no contradict between our personal prayer and worship on the one hand and our social responsibilities on the other. The Church acknowledges with gratitude the help which she receives from the world. Scientific and technological progress has opened up vast new possibilities for helping the poor and underprivileged and for benefitting the whole human family. We rejoice especially in the advances of medical science which have eliminated some diseases entirely and brought relief and comfort to countless people. Improvements in the communications media have given the Church more effective ways of proclaiming the Gospel and of carrying out her catechetical mission. The accomplishments of artists, poets and scholars are warmly applauded by the Church, for when they respect the moral and spiritual dimensions of the human person, they are in harmony with her own efforts to further both truth and beauty and to create a better world. In so many ways, the Church has been enriched by the progress of humanity.

A question of great importance today is the relationship of the Gospel to culture. This is particularly true here in Australia where you have a rich blend of cultures: the Aboriginal and those derived from Europe, Asian cultures brought by recent immigrants and those from the Pacific region. Whatever is truly good in a particular culture is defended and strengthened by the Gospel. But elements which are imperfect must be purified and refined, so that a more authentic culture can emerge. Of course, this process of cultural transformation does not occur on a purely theoretical level. Rather, it requires the serious, dedicated efforts of Christians in the day-to-day life of a particular society.

With the help of the Holy Spirit, Christ's followers seek to identify, affirm and foster val-

*The Holocaust Memorial Foundation Of Illinois
The Holocaust Survivors Of Slovakia - New York,
and The Village Of Shokue
Invite You To Participate In Honoring
Engineer Stephen Papanek*

*Uice President Czechoslovak National Council In America,
Executive Committee, Council Of Free Czechoslovakia,
Permanent Conference Of Slovak Democratic Exiles,
Czechoslovak Society Of Arts and Sciences.*

*In Recognition Of His Help For Slovak Jews
During The Holocaust.*

*On Thursday, December 18th, 1986 at 4:00 P.M.
in the Village Hall of Shokue, 5127 Oakton Street, Shokue, Illinois 60077*

Program

*Presentation Of Historical Album About The Tragedy Of
Slovak Jews During 1939 - 1945.*

*Premiere Of Special Film From C.B.C. Canada
"Journey Back Home".*

Participants:

<i>Honorable Samud H. Shapiro</i>	<i>Former Governor of Illinois</i>
<i>Honorable Mayor Albert J. Smith</i>	<i>Mayor, Village of Shokue, Il</i>
<i>Erna J. Gans</i>	<i>President, Holocaust Memorial Foundation of Illinois.</i>
<i>Joseph Neumann</i>	<i>Holocaust Memorial Foundation.</i>

ues which have true cultural worth. At the same time, how important it is that they should have the courage to oppose whatever is contrary to the Gospel and whatever violates the dignity of the human person. Service to society and to culture is a service which protects and ennobles the human person.

Christians, then, cannot remain silent in the face of the unspeakable crimes against human life which are being committed. Nor can they ignore the violation of human rights, the tide of

drug and alcohol abuse, the breakdown of family life, the neglect of the poor. These and other social evils not only go against the law written in the human heart; they are contrary to Christ's command to love. They need to be faced with prophetic courage and with a Christian solidarity that embraces the whole world. Action for justice and on behalf of the dignity of every person will always be demanded by the Gospel. They are demands of Christian love.

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal
Savings and
Financial Services

Assets over
\$1 BILLION

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

Hugo Koranda
▪ Chairman of the Board, Emeritus

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

SOCIAL SECURITY'S SURPLUS PROBLEM

For the past several weeks we have been discussing one of the most important subjects in American life: Social Security. We have done this in an attempt to inform our public about the many anomalies in the program.

Understanding as much as possible about Social Security is necessary if the numerous problems and inequities are to be eliminated and the program strengthened for the benefit

of future generations.

Back in the early 1980's, many retirees became concerned with the report that the Social Security program was running out of money. There is no longer any danger of that within the lifespan of those now drawing benefits. Now the danger is that the program will have too much money. Here's the story behind that phenomenon.

In 1983 Congress adopted the recommendations of the National Commission on Social Security Reform. The net result is that the threat of impending bankruptcy has been replaced by the threat of highly excessive Trust Fund surpluses.

What happened was the Social Security Commission was determined that never again in this century would the Old Age and Survivors (OAS) and the Disability Insurance (DI) Trust Funds ever run out of funds. Consequently, they recommended to Congress that payroll

taxes be increased in order to increase cash flow by an average of \$25 billion a year, three times what the Social Security Administration had estimated as necessary. As a consequence, tremendous surpluses are building up in the OASDI Trust Funds.

According to Robert J. Myers, chief actuary of the Social Security Administration from 1947-1970, at the end of last year there was a balance in these Trust Funds of \$42 billion. By 1990, it is estimated the balance will reach \$186 billion, 75 percent of yearly benefits. But from that point on the balance will increase rapidly and will reach \$7 trillion by 2015.

Now this information should be very reassuring to all those now drawing Social Security benefits, because it means there will be plenty of money for them for the next 60 years.

Because of demographic factors the surplus will begin to disappear after 2015 and, according to Myers,

the fund will be exhausted shortly before 2050.

That means without significant changes in the financing or benefits of Social Security, there will be no program for today's newborns who would be 65 in 2050.

But the big danger now foreseen is the temptation for Congress to use those huge surpluses to buy votes with grandiose welfare spending or more generous Social Security benefits. After all, they've been doing that for fifty years.

Also presenting a problem is the fact that by law Social Security surplus funds must be invested in U.S. Government securities. With a surplus of \$7 trillion it is conceivable the trust funds might be used to buy the entire national debt. Stranger things have happened.

Either possibility would eventually cause greatly increased payroll taxes when Trust Fund securities are redeemed.

Research
Education
Community Programs

chicago
heart
association

The holidays are coming! The holidays are coming! A glance at the calendar says it's absolutely true. For many, the holidays bring visions of groaning tables laden with high cholesterol foods. If you're into health-conscious eating, don't throw your hands up in despair. Relax! Enjoy! Take a turkey to dinner - quite literally that is. It's easy to celebrate the season in good taste and good health with a delicious, mouth-watering golden brown turkey.

Although America's turkey tradition, begun with the first Pilgrim Thanksgiving in 1621 continues throughout kitchens all over the country, the turkey has changed. Grandma's favo-

rite recipes from days gone by may not match today's gobbler. Years ago, turkeys in the market place were more mature birds that had to be steamed. Currently, turkeys are marketed very young, about eight months of age, and are much more tender than those of holidays past. In fact, the Pilgrims would be surprised to hear the easy, healthy roasting method food and health professionals now recommend.

After loosely stuffing body and neck, brush the turkey lightly with vegetable oil to give the skin a golden brown finish. Place the turkey on a rack in a shallow open pan and roast at 325 F. After the skin has turned

a delicately golden brown, place a tent of lightweight aluminum foil over the breast to prevent overcooking. When the internal temperature of the thigh reaches 180°-185F, the turkey is done. Only one application of oil is needed. Further, opening of oven door only lengthens cooking time.

According to the Chicago Heart Association, today's turkey perfectly suits the heart-conscious fare recommended by health professionals. Naturally low in fat content and calories, turkey is a delicious holiday choice to benefit the entire family's health. The cholesterol content of turkey ranges from 75mg. to 90mg. for both white and dark meat, while the sodium content in a 3 ounce serving averages a low 70mg. Self-basting turkeys tend to have a higher sodium content than fresh turkeys due to basting fluids; however, neither product constitutes a high salt culprit in the American diet.

So, go ahead. Treat family, friends and your heart to the great taste of turkey this holiday season. There's no place like home for family traditions or the beginnings of good heart-health. For information on delicious heart-healthy eating, send a business-size, self-addressed envelope requesting Heart-Healthy Nutrition Information to the Chicago Heart Association; 20 North Wacker Drive; Chicago, Illinois 60606 or your local Heart Association office.

Vladimir V. Kusin

JAN MASARYK - A TRIBUTE

Why would the Communist press recall the 100th anniversary of the birth of Jan Masaryk on 14 September, one paper under the heading „He Sided with the People”? The only explanation is the regime's quest to win back popularity where it has long been lost. The Masaryks, father and son, still are household names in Czechoslovakia, symbols that everyone associates with the country's better, precommunist past and its values. The communist propaganda makers did not have to mention the Masaryk anniversary at all. Simply by evoking the name, they conjured up a scale of values that is not theirs.

Jan Masaryk is not remembered by the public for the support he gave Klement Gottwald during those crucial, and for Masaryk final, days from 29th February to 10th March, 1948. His memory lives on because he was the son of a great father, because he endeared himself to the general public, and because everyone interpreted his tragic death as a communist crime or his own supreme gesture of anti-communist protest.

Jan Masaryk's birthday is also the day his father died 51 years later. Jan always felt he had to stay faithful to his father's philosophy, even if he practised

it in a different way. Faith in his father and loyalty to the older Masaryk's presidential successor Edvard Benes were not easy to reconcile with Jan's buoyant and convivial nature. Only his death after the Communist takeover achieved the reconciliation. He either jumped or was pushed from the window of his apartment in Prague on 10 March 1948. Benes, a broken man, stayed on as president for another three months. The communist rulers soon consigned Benes and both Masaryks to oblivion - from which they only briefly emerged during the Prague Spring of 1968 -; but the public has a memory that submits not easily to this kind of fiat.

Jan Masaryk has an ineradicable place in the Pantheon of popular figures. He had been his country's envoy to Britain for 13 years, and Foreign Minister for almost another decade, first with the exile government during the war and then until his death. Agreeing to serve in the post-patch government he said he knew where his place was: „Only with the people, with the Czechs and Slovaks whom I love.” Resistance „against one's own blood, one's own brothers and one's own country, never.” Two weeks later, he was dead.

In his death, and the legend that has shrouded his person, he has risen to meet his father in equal terms.

RFE

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášt' potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000